

Lovtidende A

2024

Udgivet den 11. december 2024

10. december 2024.

Nr. 1446.

Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter¹⁾

VI FREDERIK DEN TIENDE, af Guds Nåde Danmarks Konge, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Formål

§ 1. Loven har til formål at supplere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753, jf. bilag 1 til denne lov.

Bemyndigelse

§ 2. Erhvervsministeren udpeger kompetente myndigheder med henblik på opfyldelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753.

Stk. 2. Beføjelser, der er tillagt erhvervsministeren i denne lov, udøves af Patent- og Varemærkestyrelsen.

§ 3. Erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753.

Stk. 2. For overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af stk. 1, kan der fastsættes straf i form af bøde eller fængsel indtil 2 år.

Ikrafttræden

§ 4. Loven træder i kraft den 1. december 2025.

Ændringer i anden lovgivning

§ 5. I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 4. marts 2024, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 665 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 653, stk. 2, nr. 13, ophæves, og i stedet indsættes:
- »13) krænkelse af geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter, herunder fødevarer,
- 14) krænkelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og«.
- Nr. 14 bliver herefter nr. 15.

Territorial gyldighed

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 10. december 2024

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

FREDERIK R.

/ Morten Bødskov

¹⁾ Som bilag 1 til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753, EU-Tidende, L af 27. oktober 2023. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Bilag 1**Forordning (EU) 2023/241****EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/2411****af 18. oktober 2023****om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1, og artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 10. november 2020 vedtog Rådet konklusioner om politik for intellektuel ejendomsret, hvori det anførte, at det var rede til at overveje indførelse af et system for specifik beskyttelse af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter på grundlag af en grundig konsekvensanalyse af dets potentielle omkostninger og fordele.

(2) I sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen »Optimering af EU's innovative potentiale – En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed« forpligtede Kommissionen sig til på grundlag af en konsekvensanalyse at overveje, om der skal foreslås et EU-beskyttelsessystem for geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter

(3) I sin beslutning af 11. november 2021 om en handlingsplan for intellektuel ejendom til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed fremhævede Europa-Parlamentet det faktum, at anerkendelsen af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter er relevant for prioriteringerne i EU-programmer, der i øjeblikket er under udvikling, og understregede sin støtte til Kommissionens initiativ til på grundlag af en grundig konsekvensanalyse at oprette en effektiv og gennemsigtig beskyttelse på EU-plan af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter med henblik på at tilpasse sig bl.a. Genèveaftalen under Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ⁽⁴⁾ (»Genèveaftalen«), som giver mulighed for at beskytte geografiske betegnelser for både landbrugsprodukter og ikkelandbrugsprodukter.

(4) For at Unionen fuldt ud kan udøve sin enekompetence vedrørende den fælles handelspolitik og i fuld overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«), tiltrådte Unionen den 26. november 2019 i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 ⁽⁵⁾ Genèveaftalen, der

forvaltes af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO). Genèveaftalen giver mulighed for at opnå beskyttelse af geografiske betegnelser, uanset arten af de varer, de gælder for, og omfatter derfor håndværks- og industriprodukter. For fuldt ud at opfylde disse internationale forpligtelser er det en prioritet for Unionen at sikre, at der i hele Unionen findes ensartet anerkendelse og beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

(5) Der har i mange år på EU-plan været etableret beskyttelse af geografiske betegnelser for vin ⁽⁶⁾ og spiritus ⁽⁷⁾ samt landbrugsprodukter og fødevarer, herunder aromatiserede vine ⁽⁸⁾. Det er hensigtsmæssigt at indføre EU-beskyttelse af geografiske betegnelser for produkter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den eksisterende EU-ret, samtidig med at der sikres konvergens. Denne beskyttelse bør sigte mod at omfatte en lang række håndværks- og industriprodukter såsom natursten, træarbejder, smykker, tekstiler, kniplinger/broderier, bestik, glas, porcelæn samt huder og skind. Indførelsen af et sådant system til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter vil være til gavn for forbrugerne ved at øge bevidstheden for så vidt angår produkternes ægthed. Det vil også have en positiv økonomisk indvirkning på mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder ved at styrke konkurrenceevnen, og det vil have en generel positiv indvirkning på beskæftigelse, udvikling og turisme i landdistrikter og mindre udviklede regioner. Et sådant system vil desuden også lette adgangen til tredjelands markeder gennem handelsaftaler med Unionen og realisere det fulde potentiale af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

(6) Flere medlemsstater har nationale systemer for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Disse systemer er forskellige med hensyn til omfanget af beskyttelse, forvaltning og gebyrer og yder ikke beskyttelse uden for det nationale område. Andre medlemsstater har ikke beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på nationalt plan. Dette fragmenterede og komplekse landskab af forskellige beskyttelsessystemer på medlemsstatsniveau kan medføre øgede omkostninger og retsusikkerhed for producenterne og være en hæmsko for investeringer i traditionelle håndværk i Unionen. Eksistensen af et harmoniseret EU-beskyttelsessystem er afgørende for at skabe den retssikkerhed, der er nødvendig for alle interessenter, og for at forebygge krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med håndværks- og industriprodukter, således at Unionen bedre kan beskytte sine interesser, herunder på internationalt plan.

(7) Fremstillingen af produkter, der er tæt tilknyttet et bestemt geografisk område, er ofte afhængig af lokal knowhow og ofte baseret på brug af lokale produktionsmetoder, der er forankret i hjemregionens kulturelle og sociale arv for sådanne produkter. En effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan medvirke til at øge traditionelle håndværksfags rentabilitet og tiltrækningskraft. Det anerkendes, at en særlig beskyttelse af geografiske betegnelser bevarer og udvikler kulturarven i landbrugssektoren og håndværks- og industrisektoren. Der bør derfor fastsættes effektive procedurer for registrering på EU-plan af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, der tager hensyn til særlige lokale og regionale forhold. Systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, der er fastsat i denne forordning, bør sikre, at produktions- og markedsføringstraditioner bevares og styrkes.

(8) Ensartet beskyttelse i hele Unionen af intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med geografiske betegnelser kan tilskynde til produktion af kvalitetsprodukter, bidrage til bekæmpelse af forfalskning, sikre, at kvalitetsprodukter er bredt tilgængelige for forbrugerne, og bidrage til at skabe værdifulde og bæredygtige arbejdspladser, herunder i landdistrikter og mindre udviklede regioner, hvilket vil bidrage til at modvirke affolkningstendenser. Navnlig i lyset af en sådan beskyttelses potentiale til at bidrage til at skabe bæredygtige og højt kvalificerede arbejdspladser i landdistrikter og mindre udviklede regioner bør producenterne sigte mod at skabe en betydelig del af værdien af det produkt, der er omfattet af en

geografisk betegnelse, inden for det afgrænsede geografiske område. Kravene om, at et produkts bestemte egenskaber, omdømme eller andre karakteristika hovedsageligt skal kunne tilskrives dets geografiske oprindelse, og at produktet skal have sin oprindelse i et afgrænset geografisk område som fastsat i denne forordning, styrker forståelsen af, at en væsentlig del af værdien af det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, skal skabes inden for det bestemte geografiske område. Disse krav bør sikre, at alene produkter med en stærk tilknytning til det geografiske område kan få gavn af den beskyttelse, der er fastsat i denne forordning.

(9) Det er derfor nødvendigt at sikre fair konkurrence for producenter af håndværks- og industriprodukter på det indre marked, at sikre at forbrugerne har adgang til pålidelige oplysninger om sådanne produkter, at beskytte og udvikle kulturarven og traditionel knowhow, at sikre, at geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter registreres effektivt på både EU-plan og internationalt plan, at sikre effektiv kontrol og håndhævelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på hele det indre marked, herunder inden for elektronisk handel, og at etablere sammenhæng med det internationale registrerings- og beskyttelsessystem, der er baseret på Genèveaftalen.

(10) De opgaver, som ved denne forordning pålægges medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ⁽⁹⁾ (»kontoret«), vil kunne nødvendiggøre behandling af personoplysninger, navnlig hvor det er nødvendigt for at identificere ansøgere i procedurerne for registrering, ændring af produktspecifikationen eller annullering af registreringen, indsigende parter eller personer, der drager fordel af en overgangsperiode, der indrømmes som undtagelse fra beskyttelsen af en registreret geografisk betegnelse. Behandlingen af sådanne personoplysninger er derfor nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Enhver behandling og offentliggørelse af personoplysninger, der er modtaget som led i procedurerne i henhold til denne forordning, f.eks. med henblik på registrering, herunder indsigelse, ændring af produktspecifikationen, annullering af registreringen, kontrol og indrømmelse af en overgangsperiode, bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). I denne forbindelse pålægger Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽¹¹⁾ medlemsstaterne visse forpligtelser, mens Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾ pålægger Kommissionen og kontoret visse forpligtelser. Hvis Kommissionen og kontoret i fællesskab afgør, til hvilke formål og med hvilke midler der må foretages databehandling, bør de betragtes som fælles dataansvarlige.

(11) Geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, som har en bestemt egenskab, et bestemt omdømme eller andre karakteristika, der er knyttet til deres produktionssted, medfører en kollektiv rettighed, som kan udøves af alle berettigede producenter i et afgrænset geografisk område, der er villige til at overholde en produktspecifikation, i overensstemmelse med denne forordning. Producenter, der handler kollektivt, har større markedsstyrke end enkelte producenter og kan udnytte synergi, når de forvalter deres geografiske betegnelser. Geografiske betegnelser belønner producenter for deres bestræbelser på at producere et varieret udvalg af kvalitetsprodukter. Ansøgninger om registrering af geografiske betegnelser bør derfor indgives af producentsammenslutninger.

(12) I visse geografiske områder er der måske kun én producent, der er rede til at indgive en ansøgning om registrering af en betegnelse som en geografisk betegnelse. Det bør derfor også være muligt for en enkelt producent at blive betragtet som ansøger. En enkelt producent bør dog ikke kunne afgrænse det geografiske område ved henvisning til sin egen ejendom eller sit eget værksted. Det geografiske område bør altid henvise til en bestemt del af et territorium og ikke til private ejendomsgrænser.

(13) Det bør være muligt for en lokal eller regional myndighed udpeget af en medlemsstat eller en privat enhed udpeget af en medlemsstat at være ansøger. I sådanne tilfælde bør ansøgningen indeholde begrundelserne for en sådan udpegelse.

(14) En lokal eller regional enhed i den medlemsstat, hvor den pågældende producentsammenslutning eller enkeltproducent har sin oprindelse, bør endvidere kunne give bistand til den pågældende producentsammenslutning eller enkeltproducent ved udarbejdelsen af ansøgningen og i første fase af registreringsproceduren. Bistanden vil kunne omfatte rådgivning og udveksling af dokumenter, kontakter og oplysninger.

(15) Formålet med systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter fastlagt i denne forordning er at sætte forbrugerne i stand til at træffe mere informerede købsvalg, og i denne forbindelse hjælper mærkning og reklamemateriale forbrugerne med korrekt at identificere kvalitetsprodukter på markedet. Intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med geografiske betegnelser hjælper erhvervsdrivende og virksomheder med at øge værdien af deres immaterielle aktiver. For ikke at skabe illoyal konkurrence og for at opretholde det indre marked bør enhver producent, herunder en producent i et tredjeland, kunne anvende en registreret geografisk betegnelse og markedsføre produkter med en sådan betegnelse i hele Unionen og i elektronisk handel, forudsat at de pågældende produkter er i overensstemmelse med den tilsvarende produktspecifikation, og at producenten er underlagt kontrol.

(16) En produktbetegnelse bør være berettiget til beskyttelse som en geografisk betegnelse, hvis produktet opfylder tre kumulative krav: Produktet bør være rodfæstet i eller have oprindelse på et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land, produktets specifikke egenskab, omdømme eller andre karakteristika bør hovedsagelig tilskrives dets geografiske oprindelse, og mindst ét af produktionstrinnene bør finde sted i dette geografiske område. For at opfylde disse krav er det nødvendigt, at det påvises, at den geografiske oprindelse er en væsentlig faktor for produktets specifikke egenskab, omdømme eller andre karakteristika. Disse krav er i overensstemmelse med kravene til geografiske betegnelser som fastsat i Genèveaftalen og i EU-lovgivningen om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus. Produkter, der strider mod den offentlige orden, bør dog ikke være omfattet af en beskyttet geografisk betegnelse. Behovet for at anvende undtagelsen vedrørende offentlig orden bør vurderes fra sag til sag, og undtagelsen bør anvendes i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og EU-Domstolens relevante retspraksis.

(17) Det eller de produktionstrin, der er angivet i produktspecifikationen, giver produktet en bestemt egenskab, et bestemt omdømme eller andre karakteristika. Menneskelige eller naturlige faktorer eller en kombination af disse faktorer afgør, om et produktionstrin er relevant for, at det kan medtages i produktspecifikationen. Produkter, der primært er produceret uden for det pågældende geografiske område, og som kun transporteres dertil med henblik på emballering eller til et produktionstrin, der kan udføres andetsteds, uden at det medfører en væsentlig forskel i produktets bestemte egenskaber, omdømme eller andre karakteristika, bør ikke kunne opnå beskyttelse. Dette princip vil kunne forhindre, at lavkvalitetsprodukter uden unikke karakteristika, som næsten udelukkende produceres uden for det bestemte geografiske område, sælges som produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse.

(18) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder har ofte begrænsede ressourcer til at varetage administrative opgaver. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgeren har sin oprindelse, bør efter anmodning fra ansøgeren bestræbe sig på at bistå med udarbejdelsen af det enhedsdokument, der er fastsat i bestemmelser om i denne forordning, i overensstemmelse med dens administrative praksis. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende proceduren for direkte registrering, der er fastsat i denne forordning (»proceduren for direkte registrering«), bør kontoret i tæt samarbejde med den pågældende medlemsstats centrale kontaktpunkt bestræbe sig på at yde bistand i forbindelse med

enhedsdokumentet. Enhver form for bistand, som ydes af myndighederne eller kontoret, bør ikke berøre ansøgerens ansvar for enhedsdokumentet.

(19) For at opnå beskyttelse som geografiske betegnelser bør betegnelser kun registreres på EU-plan. Standardproceduren for registreringen af en geografisk betegnelse i henhold til denne forordning bør omfatte to faser. Medlemsstaterne bør være ansvarlige for første fase (»den nationale fase«), og kontoret bør være ansvarligt for anden fase (»EU-fasen«). Hvis en medlemsstat er blevet indrømmet en undtagelse fra denne standardprocedure, bør det være muligt for en ansøger fra denne medlemsstat at indgive en ansøgning direkte til kontoret gennem proceduren for direkte registrering. Den beskyttelse, der ydes ved denne forordning ved registrering, bør ligeledes være mulig for geografiske betegnelser for produkter med oprindelse i et tredjeland (»tredjelandes geografiske betegnelser«), der opfylder tilsvarende krav, og som er beskyttet i oprindelsestredjelandet. Kontoret bør gennemføre de tilsvarende procedurer for tredjelandes geografiske betegnelser.

(20) Medlemsstaterne bør sørge for effektive, forudsigelige og hurtige administrative procedurer. Oplysninger om disse procedurer, herunder eventuelle gældende frister og procedurernes samlede varighed, bør offentliggøres. Medlemsstaterne, Kommissionen og kontoret bør samarbejde i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til denne forordning (»det rådgivende udvalg«), om at dele bedste praksis med henblik på at fremme disse procedurers effektivitet.

(21) Procedurerne for registrering, herunder indsigelse, ændring af produktspecifikation, annullering af registreringen og klager vedrørende geografiske betegnelser med oprindelse i Unionen bør gennemføres af medlemsstaterne og kontoret, og disse procedurer bør opfylde gennemsigtighedskrav. Medlemsstaterne og kontoret bør hver for sig have ansvaret for de forskellige faser i disse procedurer. Medlemsstaterne bør have ansvaret for den nationale fase, som består i at modtage ansøgningen fra ansøgeren, vurdere ansøgningen, forvalte den nationale indsigelsesprocedure og efter en positiv afslutning af den nationale fase fremsende ansøgningen til kontoret for at indlede EU-fasen. Medlemsstaterne bør fastsætte udførlige proceduremæssige ordninger for den nationale fase. Disse ordninger bør omfatte konsultationer mellem ansøgeren og eventuelle nationale indsigende parter samt ansøgerens forelæggelse af en rapport om resultatet af disse konsultationer og om eventuelle ændringer af ansøgningen. Indsigelsens antagelighed til behandling og begrundelserne for at nægte registrering i den nationale fase bør endvidere bringes i overensstemmelse med dem, der gælder i EU-fasen. Kontoret bør have ansvaret for at behandle ansøgningerne i EU-fasen, forvalte indsigelsesproceduren og meddele eller afslå registrering. Kontoret bør også gennemføre de tilsvarende procedurer for tredjelandes geografiske betegnelser.

(22) Kontoret bør tilskynde parterne til at gøre brug af alternativ tvistbilæggelse såsom mægling med henblik på at nå frem til en mindelig løsning. Med henblik herpå bør kontoret give parterne mulighed for at gøre brug af disse tjenester i de tilgængelige procedurer på EU-plan. Kontoret bør selv levere disse tjenester, men parterne bør også have mulighed for at gøre brug af andre mæglingstjenester.

(23) For at lette de kompetente myndigheders forvaltning af ansøgninger bør det være muligt for to eller flere medlemsstater at samarbejde om den nationale fase af proceduren, herunder med hensyn til behandling, national indsigelse, indgivelse af ansøgninger til kontoret, ændring af produktspecifikationen og annullering af registreringen, og at beslutte, at en af dem forvalter procedurer på vegne af den eller de andre berørte medlemsstater. I disse tilfælde bør disse medlemsstater straks underrette Kommissionen herom og fremlægge oplysninger om de vigtigste parametre for samarbejdet.

(24) Under visse omstændigheder bør det være muligt for medlemsstaterne at opnå en undtagelse fra forpligtelsen til at udpege en national kompetent myndighed til at være ansvarlig for den nationale fase for procedurerne for registrering, herunder national indsigelse, ændring af produktspecifikationen og

annullering af registreringen. Denne undtagelse bør tage hensyn til, at visse medlemsstater ikke har et specifikt nationalt system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, at den lokale interesse i disse medlemsstater for at beskytte geografiske betegnelser er minimal, og at det under disse omstændigheder ikke ville være berettiget at pålægge disse at etablere al den nødvendige infrastruktur for et sådant system. Det vil være mere rationelt og omkostningseffektivt at indføre en alternativ vej for producentsammenslutninger fra disse medlemsstater til at beskytte deres produkter, nemlig en procedure for direkte registrering hos kontoret. Dette alternativ vil også give omkostningsfordele for medlemsstaterne.

(25) Kommissionen bør efter at have vurderet oplysningerne fra en medlemsstat vedtage en afgørelse om den pågældende medlemsstats anmodning om en undtagelse, der giver den mulighed for at gøre brug af proceduren for direkte registrering. Når Kommissionen behandler anmodningen, bør den vurdere alle relevante omstændigheder såsom antal eksisterende beskyttede produktbetegnelser, antal potentielt interesserede producenter og producentsammenslutninger i den pågældende medlemsstat, befolkningsstørrelsen i den pågældende medlemsstat, salgsmængden, fremstillingskapacitet og markederne for de pågældende produkter og andre oplysninger, som medlemsstaten anser for relevante som dokumentation for et lavt interesseniveau på nationalt plan. Det bør være muligt for Kommissionen at anvende også f.eks. oplysninger, der indsamles via en offentlig høring, en markedsundersøgelse eller -analyse eller skrivelser fra relevante erhvervskamre eller fra andre relevante officielle instanser, til at træffe en afgørelse. Kommissionen bør bevare retten til at ændre eller til at ophæve en afgørelse, der giver en medlemsstat mulighed for at anvende proceduren for direkte registrering, hvis den pågældende medlemsstat ikke længere opfylder betingelserne. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvis antallet af direkte ansøgninger, der indgives af ansøgere fra den pågældende medlemsstat, gentagne gange over tid overstiger den pågældende medlemsstats oprindelige skøn.

(26) I tilfælde af en sådan undtagelse bør procedurerne for registrering, ændring af produktspecifikationen og annullering af registreringen forvaltes direkte af kontoret. Kontoret bør i den forbindelse modtage bistand fra den pågældende medlemsstats administrative myndigheder, når det er nødvendigt, gennem et udpeget centralt kontaktpunkt for så vidt angår navnlig behandlingen af ansøgningen. Det centrale kontaktpunkt bør have den nødvendige ekspertise og lokale viden om geografiske betegnelser. For at bistå kontoret bør det centrale kontaktpunkt kunne konsultere eksperter med produktviden eller sektorspecifik viden.

(27) Anvendelsen af den direkte registreringsprocedure bør ikke fritage medlemsstaterne for forpligtelsen til at udpege en kompetent myndighed til at foretage kontrol og træffe de nødvendige foranstaltninger for at håndhæve rettighederne i denne forordning.

(28) For at sikre en effektiv og sammenhængende beslutningstagning for så vidt angår ansøgninger bør en medlemsstats kompetente myndighed underrette kontoret uden unødigt ophold om en eventuel procedure ved en national domstol eller et andet organ vedrørende en ansøgning, som den pågældende kompetente myndighed har indgivet til kontoret, og om de endelige resultater af en sådan procedure. Af samme grund bør den kompetente myndighed holde kontoret underrettet om eventuelle nationale administrative og retslige procedurer mod den kompetente myndigheds afgørelse, som vil kunne påvirke registreringen af en geografisk betegnelse.

(29) Fra datoen for en medlemsstats indgivelse af en ansøgning til kontoret bør medlemsstaterne kunne yde midlertidig national beskyttelse af en geografisk betegnelse forud for afslutningen af EU-fasen, såfremt det ikke berører det indre marked eller Unionens handelspolitik. Midlertidig national beskyttelse bør ikke indrømmes i tilfælde af direkte registrering.

(30) For at give erhvervsdrivende, hvis interesser berøres af registreringen af en geografisk betegnelse, mulighed for fortsat at anvende den registrerede betegnelse i en begrænset periode, bør kontoret indrømme en særlig undtagelse for anvendelse af en sådan betegnelse i en overgangsperiode. En sådan overgangsperiode vil også kunne tillades for at overvinde midlertidige vanskeligheder med det langsigtede mål at sikre, at alle producenter er i overensstemmelse med produktspecifikationen. Uden at det berører reglerne om konflikter mellem geografiske betegnelser og varemærker, bør det være muligt at anvende betegnelser, som ellers ville være i strid med beskyttelsen af en geografisk betegnelse, på visse betingelser og i en overgangsperiode.

(31) Kommissionen bør i visse tilfælde kunne overtage kontorets beføjelse til at træffe afgørelse om individuelle ansøgninger, om anmodninger om ændring af produktspecifikationen eller om anmodninger om annullering. Enhver medlemsstat eller kontoret bør kunne anmode Kommissionen om at udøve denne beføjelse. Kommissionen bør også kunne handle på eget initiativ. Kontoret bør i alle tilfælde fortsat være ansvarligt for behandlingen af sagen og indsigelsen og bør på grundlag af tekniske betragtninger udarbejde et udkast til Kommissionens gennemførelsesretsakt.

(32) Med henblik på et velfungerende indre marked er det vigtigt, at producenter og andre berørte erhvervsdrivende samt myndigheder og forbrugere har hurtig og let adgang til relevante oplysninger om geografiske betegnelser.

(33) For at undgå fragmentering af det indre marked og for at sikre gennemsigtighed og ensartethed i Unionen er det nødvendigt at oprette et elektronisk EU-register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter (»EU-registret«), der bør være lettilgængeligt for offentligheden i et maskinlæsbart format. EU-registret bør oprettes og vedligeholdes af kontoret, og det personale, der står for dets drift, bør stilles til rådighed af kontoret. Muligheden for at anvende eksisterende databaser bør overvejes for at undgå at skabe en unødvendig administrativ byrde.

(34) Unionen forhandler internationale aftaler med sine handelspartnere, herunder om beskyttelse af geografiske betegnelser. Beskyttelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i Unionen kan også følge af sådanne aftaler, uanset den internationale registrering, der er fastsat i Genèveaftalen, og registreringssystemet i denne forordning. Det bør være muligt at indføre geografiske betegnelser i EU-registret, der er beskyttet i Unionen i kraft af en international registrering i henhold til Genèveaftalen eller i henhold til internationale aftaler med Unionens handelspartnere, for at gøre det lettere at give offentligheden oplysninger, for at øge gennemsigtigheden til gavn for forbrugerne og især for at sikre beskyttelse af og kontrol med anvendelsen af disse geografiske betegnelser. I sådanne tilfælde bør de respektive betegnelser indføres i EU-registret som beskyttede geografiske betegnelser.

(35) Enhver part, som berøres negativt af en afgørelse truffet af kontoret, bør have ret til at indgive klage til kontorets appelkamre (»appelkamrene«). Appelkamrenes afgørelser bør kunne indbringes for Retten, som har kompetence til at annullere eller ændre den indklagede afgørelse.

(36) Der bør nedsættes et rådgivende udvalg bestående af eksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen for at tilvejebringe den nødvendige viden og ekspertise vedrørende visse produkter, sektorer og lokale forhold, der vil kunne påvirke resultatet af de procedurer, som er fastsat i henhold til denne forordning. For at opnå den specifikke tekniske viden, der er nødvendig for at behandle individuelle ansøgninger på et hvilket som helst tidspunkt under procedurerne for registrering, herunder indsigelse, klage eller andre procedurer, bør kontorets afdeling for geografiske betegnelser eller appelkamrene på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen have mulighed for at høre det rådgivende udvalg. Høringen bør om nødvendigt også omfatte en generel udtalelse om vurdering af kvalitetskriterier, etablering af et produkts omdømme, fastlæggelse af, om en betegnelse har karakter af en artsbetegnelse, og vurdering af

risikoen for vildledning af forbrugerne. Det rådgivende udvalgs udtalelser bør ikke være bindende. Det rådgivende udvalg bør eventuelt medtage eksperter inden for den pågældende produktkategori, herunder repræsentanter for regioner og fra den akademiske verden. Proceduren for udnævnelse af eksperterne og det rådgivende udvalgs drift bør fastsættes i det rådgivende udvalgs forretningsorden, som vedtages af bestyrelsen.

(37) Der bør indrømmes beskyttelse for geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret, for at sikre loyal brug heraf og hindre praksis, som kan vildlede forbrugerne, navnlig med hensyn til sammenlignelige produkter. For at fastslå, om produkter er sammenlignelige med produkter, som er beskyttet af en geografisk betegnelse, bør der tages hensyn til alle relevante faktorer. Disse faktorer bør omfatte, hvorvidt produkterne har fælles objektive karakteristika såsom produktionsmetode, fysisk udseende eller anvendelse af samme råmateriale, under hvilke omstændigheder produkterne anvendes set fra det relevante markedssegments synsvinkel, hvorvidt produkterne hyppigt distribueres gennem samme kanaler, og hvorvidt produkterne er underlagt lignende markedsføringsregler.

(38) For at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og bekæmpe forfalskning effektivt bør beskyttelsen i henhold til denne forordning også gælde for domænenavne på internettet. Det er også vigtigt, at der tages behørigt hensyn til TRIPS-aftalen, særlig artikel 22 og 23, og til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, som blev indgået på Unionens vegne i medfør af Rådets afgørelse 94/800/EF ⁽¹³⁾, herunder nævnte overenskomsts artikel V om transitfrihed. For at bekæmpe forfalskning mere effektivt inden for disse retlige rammer bør denne beskyttelse også gælde for varer, der indføres på Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning, men henføres under særlige toldprocedurer såsom procedurerne vedrørende transit, oplagring, særlig anvendelse eller forarbejdning.

(39) Det bør sikres, at anvendelsen af en geografisk betegnelse i betegnelsen for et fremstillet produkt, der som en del eller en komponent indeholder eller omfatter produktet, der er omfattet af den geografiske betegnelse, sker i overensstemmelse med rimelig handelspraksis og ikke udnytter, svækker, udvander eller skader den geografiske betegnelses omdømme. Der bør kræves samtykke fra producentsammenslutningen eller den individuelle producent af det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, for at tillade en sådan anvendelse.

(40) Artsbetegnelser, der har lighed med eller udgør en del af en betegnelse eller et udtryk, der er beskyttet af en geografisk betegnelse, bør beholde deres status som artsbetegnelse.

(41) Enslydende betegnelser er betegnelser, der staves eller udtales på samme måde, men henviser til forskellige geografiske områder. En betegnelse, der er helt eller delvis enslydende med en geografisk betegnelse, der er registreret eller ansøgt om tidligere, bør ikke registreres, medmindre visse omstændigheder gør dens beskyttelse berettiget, i betragtning af behovet for ligebehandling af producenterne og behovet for, at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes virkelige geografiske oprindelse. Enslydende betegnelser, som kan vildlede forbrugere med hensyn til et produkts virkelige identitet eller geografiske oprindelse, bør ikke registreres som en geografisk betegnelse.

(42) Selv om varemærker og geografiske betegnelser er forskellige for så vidt angår art og formål, bør forholdet mellem dem præciseres med hensyn til kriterierne for afvisning af varemærkeansøgninger, ugyldiggørelse af varemærker og sameksistensen af varemærker og geografiske betegnelser. Det er nødvendigt, at beskyttelsen af geografiske betegnelser afbalanceres med beskyttelsen af varemærker med et omdømme og af velkendte mærker, især i lyset af den grundlæggende ejendomsret som fastsat i artikel 17 i chartret samt de forpligtelser, der følger af folkeretten. Når forholdet mellem en geografisk betegnelse og et varemærke vurderes, bør der tages hensyn til enhver kontinuitet i beskyttelsen af en geografisk betegnelse, som er indført ved registrering eller brug i en medlemsstat, hvis den geografiske betegnelse

er blevet omfattet af EU-beskyttelse i overensstemmelse med denne forordning, og enhver prioritet, der påberåbes i forbindelse med en varemærkeansøgning.

(43) Producentsammenslutninger spiller en vigtig rolle i processen for ansøgning om registrering af geografiske betegnelser og i forbindelse med procedurer for ændring af produktspecifikation og for annullering af registreringen. De bør udstyres med de nødvendige midler til at identificere og bedre markedsføre deres produkters særlige karakteristika. Producentsammenslutningers rolle bør derfor præciseres.

(44) Registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, og som tilbyder alternative tvistbilæggelsesprocedurer til at bilægge tvister vedrørende registrering af domænenavne, bør sikre, at sådanne procedurer også omfatter geografiske betegnelser. Efter en passende alternativ tvistbilæggelsesprocedure eller retslig procedure bør det være muligt for registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, at tilbagekalde eller overføre et domænenavn, som er registreret under et nationalt topdomæne, til den relevante producentsammenslutning, hvis domænenavsregistreringen er i strid med beskyttelsen af en geografisk betegnelse, hvis domænenavnet anvendes i ond tro, eller hvis domænenavnet er blevet registreret af indehaveren, uden at denne indehaver har en ret eller en legitim interesse i forhold til den geografiske betegnelse.

(45) Kommissionen bør vurdere muligheden for at oprette et informations- og varslingssystem mod misbrug af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i domænenavnssystemet og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine vigtigste resultater. På grundlag af resultatet af denne vurdering bør Kommissionen om nødvendigt forelægge et lovgivningsforslag med henblik på at oprette et sådant system.

(46) Da EU-systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter som fastsat i denne forordning er nyt, er det vigtigt at øge bevidstheden om dette initiativ blandt forbrugere, producenter, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og offentlige myndigheder på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan. Med henblik herpå bør medlemsstaterne, Kommissionen, kontoret og de relevante interessenter tilskyndes til regelmæssigt at gennemføre promoveringsaktiviteter for at øge bevidstheden.

(47) EU-symbolet, betegnelsen og forkortelsen, som angiver registrerede geografiske betegnelser, og de dermed forbundne EU-rettigheeder bør beskyttes i både Unionen og tredjelande for at sikre, at de kun anvendes i forbindelse med ægte produkter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes karakteristika.

(48) Anvendelsen af EU-symbolet, betegnelsen og forkortelsen på emballagen for håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, bør anbefales, også på websteder for onlinesalg, så forbrugerne bliver mere fortrolige med sådanne produkter og de tilknyttede garantier og så sådanne produkter bliver mere genkendelige på markedet, hvorved kontrollen lettes. Anvendelsen af EU-symbolet, betegnelsen og forkortelsen bør fortsat være frivillig for tredjelandes geografiske betegnelser.

(49) Af hensyn til klarhed for forbrugerne og for at skabe størst mulig sammenhæng hvad angår EU-lovgivningen om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus bør det EU-symbol, der anvendes på emballagen for håndværks- og industriprodukter med en geografisk betegnelse, være identisk med det, der er fastlagt i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 ⁽¹⁴⁾, og som anvendes på emballagen for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus med en geografisk betegnelse.

(50) Merværdien af geografiske betegnelser ligger i forbrugernes tillid. En sådan tillid kan kun være velbegrundet, hvis registreringen af geografiske betegnelser ledsages af effektive verifikations- og kon-

trolmekanismer. Forbrugerne bør kunne forvente, at alle geografiske betegnelser er omfattet af solide verifikations- og kontrolsystemer, uanset om produkterne har oprindelse i Unionen eller et tredjeland.

(51) For at sikre, at forbrugerne har tillid til de særlige karakteristika ved håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, bør producenterne være underlagt et system, som bygger på en producents egenerklæring, hvormed overensstemmelsen med produktspecifikationen verificeres, inden og efter produktet markedsføres. Med henblik på kontrol bør hver medlemsstat udpege kompetente myndigheder for verifikation af overensstemmelse og overvågning. Det bør være muligt at have én kompetent myndighed udpeget for den nationale fase og en anden kompetent myndighed udpeget for kontrol, hvis en medlemsstat beslutter dette. Den respektive kompetente myndighed bør have mulighed for at delegerer visse kontrolopgaver til produktcertificeringsorganer eller fysiske personer.

(52) Egenerklæringen bør indgives af producenten til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at verificere overensstemmelse med produktspecifikationen. For at dokumentere fortsat overensstemmelse bør en sådan egenerklæring indgives hvert tredje år. Det bør kræves, at producenterne omgående indgiver en ajourført egenerklæring, når der er en sådan ændring af produktspecifikationen, at den har indvirkning på det pågældende produkt. Verifikation på grundlag af en egenerklæring bør ikke forhindre producenter i at få deres produkters overensstemmelse med produktspecifikationen verificeret af tredjeparter. Det bør være muligt for en sådan tredjepartsverifikation at supplere en egenerklæring, men ikke at erstatte den.

(53) Egenerklæringen bør give den kompetente myndighed alle nødvendige oplysninger vedrørende produktet, således at myndigheden kan kontrollere dets overensstemmelse med produktspecifikationen. For at sikre, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldt dækkende, bør der foreligge et harmoniseret format for sådanne erklæringer. Producenten bør påtage sig det fulde ansvar for at sikre, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldstændige, konsekvente og nøjagtige, og bør, uden at det berører beskyttelsen af knowhow og forretningshemmeligheder, kunne fremlægge den dokumentation, der er nødvendig for at kunne verificere disse oplysninger.

(54) Efter modtagelse af egenerklæringen bør den kompetente myndighed foretage en gennemgang af egenerklæringen, som mindst omfatter kontrol af, om den er fuldstændig og konsekvent. Åbenlyse inkonsekvenser bør afklares, og producenten bør anmodes om manglende oplysninger. Hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldstændige og konsekvente, og den ikke har andre forbehold med hensyn til overholdelse, bør den udstede eller forny et officielt certifikat vedrørende tilladelse til at fremstille det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse.

(55) For at sikre overensstemmelse med produktspecifikationen og for at kontrollere nøjagtigheden af oplysningerne i egenerklæringen bør den kompetente myndighed med passende hyppighed foretage overensstemmelseskontrol på markedet, herunder inden for elektronisk handel, på grundlag af en risikoanalyse og under hensyntagen til risikoen for manglende overensstemmelse, herunder svigagtig eller vildledende praksis.

(56) I tilfælde af manglende overensstemmelse med produktspecifikationen bør den kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de berørte producenter retter op på situationen, og for at forhindre yderligere tilfælde af manglende overensstemmelse.

(57) Som alternativ til verifikationsproceduren på grundlag af egenerklæring bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte en verifikationsprocedure, der er baseret på en kompetent myndigheds eller en udpeget tredjeparts verifikation af overensstemmelsen. En sådan verifikationsprocedure bør omfatte kontrol af overensstemmelse med produktspecifikationen, både før og efter at produktet er bragt i omsætning. Den kompetente myndighed bør have mulighed for om nødvendigt at delegerer visse kontrolopgaver

vedrørende kontrol af det pågældende produkts geografiske oprindelse eller produktionsproces til produktcertificeringsorganer eller fysiske personer.

(58) De europæiske standarder (EN-standarder), som er udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), og de internationale standarder, der er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), bør anvendes med henblik på akkrediteringen af produktcertificeringsorganer og af disse organer i forbindelse med deres virksomhed. Akkrediteringen af disse organer bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹⁵⁾. Produktcertificeringsorganer, der er etableret uden for Unionen, bør påvise, at de overholder EU-standarder eller internationalt anerkendte standarder ved hjælp af et certifikat udstedt af et organ, der er en anerkendt signatar af en multilateral aftale om gensidig anerkendelse inden for rammerne af International Accreditation Forum (IAF) eller medlem af International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC). Fysiske personer bør råde over ekspertise, udstyr, infrastruktur og ressourcer i fornødent omfang til at kunne varetage de kontrolopgaver, som de har fået delegeret. De bør have passende kvalifikationer og erfaring, handle uvildigt og være uden interessekonflikter for så vidt angår varetagelsen af de kontrolopgaver, som de har fået delegeret.

(59) Medlemsstaterne og kontoret bør offentliggøre oplysninger om kompetente myndigheder og om produktcertificeringsorganer og fysiske personer, som har fået delegeret kontrolopgaver, for at sikre gennemsigtighed og for at give interesserede parter mulighed for at kontakte dem.

(60) Overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet er vigtig for at forhindre svigagtig og vildledende praksis og dermed sikre, at producenterne af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, belønnes korrekt for merværdien af deres produkter omfattet af en geografisk betegnelse, og at personer, der krænker de rettigheder, som en geografisk betegnelse giver, forhindres i at sælge produkter, som ikke opfylder kravene. Medlemsstaterne bør derfor udpege kompetente myndigheder til at overvåge markedet med henblik på at opdage eventuelt misbrug af geografiske betegnelser og at foretage kontrol på grundlag af en risikoanalyse. I tilfælde af opdaget misbrug af en geografisk betegnelse bør den relevante kompetente myndighed tage passende administrative og retslige skridt for at forhindre eller standse anvendelsen af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, som er i strid med beskyttelsen af en registreret geografisk betegnelse, hvis sådanne produkter produceres eller markedsføres, eller hvis sådanne tjenesteydelser leveres eller markedsføres, på deres område. Disse myndigheder bør kunne være de samme som de myndigheder, der udpeges til at verificere overensstemmelse med produktspecifikationen. En sådan overvågning bør kunne foretages af myndigheder, der foretager produktkontrol eller kontrol på markedet i en anden sammenhæng, for eksempel toldkontrol, markedsovervågning eller retshåndhævelse.

(61) De foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁶⁾, finder anvendelse på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder rettigheder i forbindelse med geografiske betegnelser. Desuden fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ⁽¹⁷⁾ betingelser og procedurer for toldmyndighedernes tiltag, hvis varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, herunder rettigheder i forbindelse med geografiske betegnelser, er eller burde have været genstand for toldtilsyn eller toldkontrol inden for Unionens toldområde. Ligeledes fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 ⁽¹⁸⁾ kontorets opgaver og aktiviteter vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder fremme af samarbejde med og mellem relevante medlemsstatsmyndigheder.

(62) Med henblik på et velfungerende indre marked er det vigtigt, at producenter hurtigt og nemt kan bevise, at de har tilladelse til at anvende en betegnelse, der er beskyttet som geografisk betegnelse, for eksempel i forbindelse med toldkontrol eller markedsinspektioner eller på anmodning af forretningspart-

nere eller forbrugere. Med henblik herpå bør de anvende et officielt certifikat vedrørende tilladelse til at fremstille et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, og som stilles til deres rådighed.

(63) Da kontrolsystemet i denne forordning følger en offentlig-privat tilgang, bør producenter også selv bidrage til beskyttelse af geografiske betegnelser. De bør foretage overensstemmelseskontrol for at verificere produktets overensstemmelse med produktspecifikationen, alt efter hvad der er relevant ledsaget af intern overensstemmelseskontrol, som forvaltes og tilrettelægges af den relevante producentsammenslutning. Desuden bør producenter tilskyndes til at støtte de offentlige myndigheder i forbindelse med overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet. Producenter bør også tilskyndes til at give de kompetente myndigheder meddelelse om eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse eller mulige krænkelse.

(64) For at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og bekæmpe forfalskning mere effektivt bør beskyttelsen i henhold til denne forordning gælde for både offline- og onlinemiljøet, herunder domænenavne på internettet. Formidlingstjenester, især onlineplatforme, anvendes i stigende grad til salg af produkter, herunder produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse. I denne forbindelse bør oplysninger vedrørende reklame for, salg fremstød for og salg af varer, der er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser fastsat i denne forordning, betragtes som ulovligt indhold som omhandlet i artikel 3, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ⁽¹⁹⁾ og bør være underlagt forpligtelser og foranstaltninger i henhold til nævnte forordning.

(65) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som har til formål at afskrække producenter af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, fra at udvise svigagtig adfærd og personer fra at krænke geografiske betegnelser.

(66) Eftersom produktionstrinnene for et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, kan finde sted i mere end én medlemsstat, og eftersom produkter, som er fremstillet i én medlemsstat, kan sælges i en anden medlemsstat, bør der sikres administrativ bistand og administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne for at muliggøre effektiv kontrol og håndhævelse.

(67) Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753 ⁽²⁰⁾. Visse bestemmelser i nævnte forordning bør ændres for at sikre sammenhæng i forbindelse med indførelsen af et EU-system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i overensstemmelse med nærværende forordning. I denne forbindelse bør kontoret fungere som Unionens kompetente myndighed for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i henhold til Genèveaftalen. De bestemmelser i forordning (EU) 2019/1753, der finder anvendelse på geografiske betegnelser, som ikke er omfattet af EU-retten om systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, bør derfor ændres, så de er i overensstemmelse med nærværende forordning.

(68) For at sikre sammenhæng i forbindelse med denne forordning bør forordning (EU) 2017/1001 ligeledes ændres. De opgaver, der tillægges kontoret i henhold til nærværende forordning for så vidt angår forvaltning og fremme af geografiske betegnelser, bør tilføjes på listen over kontorets opgaver i artikel 151 i forordning (EU) 2017/1001.

(69) For så vidt angår de opgaver, der tillægges kontoret i henhold til denne forordning, bør kontorets sprog være alle Unionens officielle sprog. Med hensyn til ansøgninger, anmodninger om ændring af produktspecifikationen og anmodninger om annullering indgivet af tredjelandsansøgere bør kontoret acceptere autoriserede oversættelser til et af Unionens officielle sprog af dokumenter og oplysninger. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør Kontoret have muligheden for at anvende verificerede maskinoversættelser.

(70) Medlemsstaterne bør have mulighed for at opkræve et gebyr til dækning af omkostningerne ved forvaltning af systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tage hensyn til situationen for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Kontoret bør ikke opkræve et gebyr for ansøgninger, der indgives af medlemsstaternes kompetente myndigheder efter afslutningen af den nationale fase af registreringsproceduren. Kontoret bør imidlertid opkræve et gebyr for proceduren for direkte registrering, eftersom denne procedure skaber mere arbejde for kontoret end behandling af ansøgninger, som allerede er blevet gennemgået i den nationale fase. Kontoret bør også opkræve gebyrer for procedurer i henhold til denne forordning vedrørende tredjelandes geografiske betegnelser og for klager.

(71) Kontrol- og verifikationsgebyrer eller -afgifter bør dække, men ikke overstige, de omkostninger, herunder overheadomkostninger, som de kompetente myndigheder, der foretager kontrol, pådrager sig. Overheadomkostninger kan omfatte omkostningerne ved den tilrettelæggelse og støtte, der er nødvendig for planlægning og udførelse af kontrol, og i givet fald anvendelse af produktcertificeringsorganer eller fysiske personer. Der bør ikke opkræves gebyr for indgivelse af egenerklæringen og behandlingen heraf.

(72) De nødvendige omkostninger ved oprettelse af det IT-system, der er omhandlet i denne forordning – dvs. det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret, EU-registret og den digitale portal – bør finansieres over kontorets akkumulerede budgetoverskud. De løbende omkostninger i forbindelse med de opgaver, som kontoret overdrages ved denne forordning, bør dækkes over kontorets driftsbudget.

(73) Det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret bør omfatte et frontoffice og et backoffice og muliggøre en gnidningsløs forbindelse, grænseflade og integration med de nationale myndigheders IT-systemer, EU-registret og WIPO's IT-system for forvaltning af Genèveaftalen. EU-registret bør have et tilsvarende udseende og mindst have de samme funktioner som EU-registret over geografiske betegnelser for vin, fødevarer og landbrugsprodukter.

(74) For at ændre eller supplere visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår: i) nærmere præcisering af kravene til den dokumentation, der ledsager en ansøgning, ii) anførelse af yderligere elementer i den ledsagedokumentation, der skal indgives, iii) præcisering af kriterierne for proceduren for direkte registrering, iv) fastlæggelse af procedurer og betingelser for udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger til kontoret, v) præcisering af indholdet af meddelelsen om klage og proceduren for indgivelse og behandling af en klage, vi) præcisering af indholdet og formen af appelkamrenes afgørelser samt vii) ændring af oplysningerne og kravene vedrørende standardformularen for egenerklæringen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(75) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår: i) fastsættelse af regler, som begrænser oplysningerne i produktspecifikationen, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger, ii) fastsættelse af regler for produktspecifikationens form, iii) præcisering af formatet og onlineudformningen af ledsagedokumentationen, iv) fastlæggelse af nærmere regler om procedurerne for udarbejdelse og indgivelse af direkte ansøgninger, v) fastsættelse af nærmere regler om proceduren og formularen til og udformningen af ansøgninger til kontoret, herunder for så vidt angår ansøgninger,

der vedrører mere end ét nationalt område, vi) fastsættelse af regler om indgivelse af indsigelse og præcisering af formatet for og onlineudformningen af en begrundet indsigelse, vii) fastsættelse af regler om indgivelse af en meddelelse om bemærkninger og angivelse af dens format og onlineudformning, viii) afgørelser og procedurer i tilfælde, hvor Kommissionen overtager beføjelsen til at træffe afgørelse om en ansøgning fra kontoret, ix) fastsættelse af nærmere regler om, proceduren for, formular til og udformning af en anmodning om en EU-ændring af produktspecifikationen og om proceduren for, formular til standardændringer og meddelelse af sådanne ændringer til kontoret, x) fastlæggelse af nærmere regler for procedurer for og formular til annullering samt for udformningen af anmodninger om annullering, xi) beskrivelse af IT-arkitekturen for og udformningen af EU-registret, xii) præcisering af formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret, xiii) nærmere bestemmelse om de tekniske specifikationer for EU-symbolet og -betegnelsen samt reglerne for anvendelsen heraf på produkter, der markedsføres med en beskyttet geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om, hvilke sprog der skal anvendes, xiv) præcisering af arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger med henblik på kontrol samt xv) fastsættelse af størrelsen af de gebyrer, som kontoret skal opkræve, og de måder, hvorpå de skal betales, eller, hvis der er tale om et klagegebyr ved appelkamrene, tilbagebetales. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²²⁾.

(76) Den nuværende beskyttelse af geografiske betegnelser på nationalt plan er baseret på forskellige reguleringsmæssige tilgange. Eksistensen af to parallelle systemer på EU-plan og nationalt plan indebærer en risiko for, at der opstår forvirring blandt forbrugere og producenter. Erstatning af nationale systemer for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med et EU-regelsæt vil skabe retssikkerhed, mindske den administrative byrde for de nationale myndigheder, sikre fair konkurrence mellem producenter af produkter med en sådan geografisk betegnelse samt forudsigelige og relativt lave omkostninger og øge produkternes troværdighed i forbrugernes øjne. Med henblik herpå bør de nationale systemer for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter ophøre med at eksistere 12 måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse. Det bør være muligt at forlænge den beskyttelse, der ydes i henhold til disse nationale systemer, indtil registreringen af de nationale geografiske betegnelser, som de berørte medlemsstater har identificeret, er afsluttet. Nogle medlemsstater, navnlig dem, der er parter i Lissabonaftalen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering, har i henhold til denne aftale registreret geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. De har også ydet tredjelandes geografiske betegnelser beskyttelse i henhold til denne aftale. Forordning (EU) 2019/1753 bør derfor ændres for at give mulighed for fortsat beskyttelse af disse geografiske betegnelser.

(77) Eftersom der kræves en vis tid til at sikre, at rammerne for, at denne forordning kan fungere efter hensigten, er på plads for at kunne oprette et EU-system og et internationalt system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, bør denne forordning begynde at finde anvendelse efter udløbet af en rimelig periode efter vedtagelsen heraf. Visse bestemmelser vedrørende undtagelsen fra den nationale fase, det rådgivende udvalg, oprettelsen af IT-systemet og delegationen af beføjelser til Kommissionen bør dog finde anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden.

(78) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, der navnlig anerkendes i chartret. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten, herunder intellektuel ejendomsret.

(79) Målet for denne forordning, nemlig at indføre et EU-system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor

vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(80) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 2. juni 2022 ⁽²³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for:

- a) registrering og beskyttelse af og kontrol i forbindelse med geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med særlige egenskaber, et bestemt omdømme eller andre karakteristika, der er knyttet til deres geografiske oprindelse, og
- b) geografiske betegnelser, der er opført i det internationale register oprettet i henhold til Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (»Genèveaftalen«), som forvaltes af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO).

Artikel 2

Mål

Ved denne forordning oprettes et EU-system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, navnlig ved at fastsætte bestemmelser om:

- a) producenters nødvendige opgaver, rettigheder og forpligtelser med henblik på forvaltning af geografiske betegnelser, herunder som reaktion på samfundsmæssig efterspørgsel efter bæredygtige produkter
- b) enkel og effektiv registrering af geografiske betegnelser under hensyntagen til passende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder
- c) skabelse af merværdi ved at bidrage til fair konkurrence på markedet
- d) pålidelige oplysninger og garanti for ægtheden af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, for forbrugeren
- e) effektiv kontrol og håndhævelse i forbindelse med geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og markedsføring af håndværks- og industriprodukter i hele Unionen, herunder inden for elektronisk handel, samtidig med at det indre markeds integritet sikres
- f) lokal økonomisk udvikling, som bidrager til beskyttelse af knowhow og fælles kulturarv.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på håndværks- og industriprodukter.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på landbrugsprodukter eller fødevarer som omhandlet i forordning (EU) nr. 1151/2012, på vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 eller på spiritus som omhandlet i forordning (EU) 2019/787.

3. Registrering og beskyttelse af geografiske betegnelser i henhold til denne forordning berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde EU-retten, navnlig vedrørende markedsføring af produkter, produktmærkning, produktsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og markedsovervågning.

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽²⁴⁾ finder ikke anvendelse på geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »håndværks- og industriprodukter«: produkter:

a) der fremstilles enten fuldstændigt manuelt eller ved hjælp af manuelle eller digitale redskaber eller ved hjælp af mekaniske midler, når det manuelle bidrag er en vigtig bestanddel af det færdige produkt, eller

b) der fremstilles på en standardiseret måde, herunder serieproduktion og ved hjælp af maskiner

2) »producent«: erhvervsdrivende, der gennemfører et eller flere produktionstrin for håndværks- og industriprodukter

3) »producentsammenslutning«: enhver organisation, uanset dennes juridiske form, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter, der arbejder med samme produkt

4) »produktionstrin«: ethvert trin i produktionen, herunder fremstilling, forarbejdning, fremskaffelse, udvinding, tilskæring eller tilvirkning indtil det tidspunkt, hvor produktet er i en sådan form, at det kan bringes i omsætning på markedet

5) »traditionel« i forbindelse med et produkt med oprindelse i et geografisk område: dokumenteret historisk anvendelse af producenter i et fællesskab i en periode, der muliggør overførsel mellem generationer

6) »artsbetegnelse«:

a) en produktbetegnelse, der, selv om den henviser til det sted, den region eller det land, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, er blevet den almindelige betegnelse for produktet i Unionen

b) en fælles betegnelse i Unionen, som beskriver produkttypen eller produkttegenskaberne, eller

c) en betegnelse, der ikke henviser til et bestemt produkt

7) »produktcertificeringsorgan«: et organ, uanset dets juridiske form, der har fået til opgave at certificere, at produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, er i overensstemmelse med produktspecifikationen

8) »egenerklæring«: et dokument i en harmoniseret formular som fastsat i bilag I, i hvilket producenter, der kan repræsenteres af en bemyndiget repræsentant, på eget ansvar angiver, at produktet er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation, og at alle nødvendige kontrolforanstaltninger

med henblik på korrekt konstatering af overensstemmelse er foretaget for at dokumentere den lovlige anvendelse af den geografiske betegnelse over for medlemsstaternes kompetente myndigheder

9) »kontoret«: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, der er oprettet ved forordning (EU) 2017/1001

10) »meddelelse om bemærkninger«: en skriftlig kommentar indgivet til kontoret med angivelse af unøjagtigheder i ansøgningen, uden at en indsigelsesprocedure udløses

11) »specifik national beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter«: intellektuel ejendomsret i henhold til nationale, regionale eller lokale retsregler, der specifikt beskytter betegnelser, som identificerer håndværks- og industriprodukter med bestemte egenskaber, et bestemt omdømme eller andre karakteristika, der er knyttet til deres geografiske oprindelse, med undtagelse af varemærker.

Artikel 5

Databeskyttelse

1. Kommissionen og kontoret betragtes som dataansvarlige som omhandlet i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling af personoplysninger som led i de procedurer, som de er kompetente inden for i henhold til nærværende forordning.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder betragtes som dataansvarlige som omhandlet i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 i forbindelse med behandling af personoplysninger som led i de procedurer, som de er kompetente inden for i henhold til nærværende forordning.

Artikel 6

Krav til en geografisk betegnelse

1. For at betegnelsen for et håndværks- eller industriprodukt kan opnå beskyttelse som en geografisk betegnelse, skal produktet opfylde følgende krav:

- a) produktet skal have sin oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
- b) produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre karakteristika kan hovedsagelig tilskrives dets geografiske oprindelse, og
- c) mindst ét af produktets produktionstrin finder sted i det afgrænsede geografiske område.

2. Produkter, der strider mod den offentlige orden, udelukkes fra beskyttelse som geografisk betegnelse.

AFSNIT II

REGISTRERING AF GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 7

Registreringsprocedure

1. Registreringsproceduren består af to faser. Første fase finder sted på nationalt plan i overensstemmelse med artikel 12-16. Anden fase finder sted på EU-plan i overensstemmelse med artikel 21-30.
2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 19 anmode om undtagelse fra den nationale fase af registreringsproceduren. I så fald indgives ansøgninger om registrering direkte til kontoret.
3. Enhver administrativ byrde i forbindelse med registreringsproceduren skal holdes på et minimum.

Artikel 8

Ansøger

1. En ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse (»ansøgningen«) indgives af en producentsammenslutning.
2. Uanset stk. 1 anses en enkelt producent for at være ansøger, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende person er den eneste producent, der er rede til at indgive en ansøgning, og
 - b) det pågældende geografiske område er afgrænset ved en bestemt del af et territorium uden henvisning til ejendomsgrænser og har træk, der adskiller sig væsentligt fra de tilstødende geografiske områders træk, eller produktets karakteristika er forskellige fra karakteristikaene ved de produkter, der produceres i de tilstødende geografiske områder.
3. Lokale eller regionale enheder i den medlemsstat, hvor producentsammenslutningen eller den enkelte producent har sin oprindelse, har mulighed for at bistå med udarbejdelsen af ansøgningen og den dermed forbundne procedure.
4. En lokal eller regional myndighed, bortset fra de myndigheder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, og artikel 50, stk. 1, som er udpeget af en medlemsstat eller en privat enhed, der er udpeget af en medlemsstat, kan anses for at være en ansøger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Ansøgningen skal indeholde en begrundelse for en sådan udpegning.
5. Hvis der er tale om et produkt, der har sin oprindelse i et geografisk område på tværs af en grænse, kan flere ansøgere fra forskellige medlemsstater, fra medlemsstater og tredjelande eller fra tredjelande indgive en fælles ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse for et sådant produkt.

Artikel 9

Produktspecifikation

1. For at betegnelsen på et håndværks- eller industriprodukt kan beskyttes som en geografisk betegnelse, skal produktet være i overensstemmelse med produktspecifikationen, som skal påvise, at alle krav i artikel 6, stk. 1, er opfyldt. Produktspecifikationen skal være objektiv og ikkediskriminerende og angive de produktionstrin, der finder sted i det afgrænsede geografiske område.

Produktspecifikationen skal omfatte følgende:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes som en geografisk betegnelse, og som kan være en geografisk betegnelse på produktionsstedet for produktet eller en betegnelse, der anvendes erhvervsmæssigt eller i almindeligt sprog til at beskrive eller henvise til produktet i det afgrænsede geografiske område
- b) produkttype

- c) en beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, af råmaterialerne
- d) specifikationen for det afgrænsede geografiske område som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), og oplysninger om sammenhængen mellem det geografiske område og produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre karakteristika som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b)
- e) bevis for, at produktet har sin oprindelse i det afgrænsede geografiske område som specificeret i artikel 6, stk. 1, litra a) og c), herunder med angivelse af de produktionstrin, der finder sted i det afgrænsede geografiske område
- f) en beskrivelse af produktionsmetoderne og, hvis det er relevant, de traditionelle metoder og særlige fremgangsmåder, der anvendes
- g) oplysninger om emballering, hvis ansøgeren fastslår, at emballeringen skal finde sted i det afgrænsede geografiske område, i hvilket tilfælde ansøgeren giver en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse for, hvorfor emballeringen skal finde sted i det pågældende område
- h) eventuelle specifikke regler for mærkning af produktet
- i) en angivelse af de enkelte produktionstrin, der udføres af en eller flere producenter i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktbetegnelsen har sin oprindelse, og af eventuelle specifikke bestemmelser for kontrol af overholdelse i den forbindelse
- j) andre krav, som er fastsat af medlemsstaterne eller en producentsammenslutning, alt efter hvad der er tilfældet, forudsat at sådanne krav er objektive, ikkediskriminerende og forenelige med EU-retten og national ret.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler, der begrænser oplysningerne i den i denne artikels stk. 1 omhandlede produktspecifikation, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger, og som fastsætter regler om udformningen af produktspecifikationen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 10

Enhedsdokument

1. Det enhedsdokument, der indgår i ansøgningen i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra b), skal udfærdiges ved hjælp af standardformularen i bilag II. Det skal omfatte følgende oplysninger:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes som en geografisk betegnelse
- b) produkttypen
- c) en beskrivelse af produktet, herunder eventuelt oplysninger om emballering og mærkning
- d) en kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning
- e) en beskrivelse af produktets tilknytning til det afgrænsede geografiske område, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, herunder eventuelt, hvilke specifikke dele af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden der begrundes denne tilknytning.

2. Hvis ansøgeren er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed eller en producentsammenslutning, som kun består af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, tilstræber den i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, udpegede kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor

producentsammenslutningen eller den enkelte producent har sin oprindelse, på anmodning af ansøgeren, og uden at det berører afgørelsen om ansøgningen, at bistå med udarbejdelsen af enhedsdokumentet i overensstemmelse med sin administrative praksis.

I tilfælde af grænseoverskridende ansøgninger betragtes den kompetente myndighed i en af de berørte medlemsstater som værende en kompetent myndighed som omhandlet i første afsnit.

Hvis en medlemsstat beslutter at anvende den i artikel 20 omhandlede procedure for direkte registrering, tilstræber kontoret i tæt samarbejde med det centrale kontaktpunkt udpeget i henhold til artikel 19, stk. 5, at bistå ansøgeren med udarbejdelsen af enhedsdokumentet.

Enhver form for bistand, som ydes af myndigheder eller kontoret i henhold til dette stykke, berører ikke ansøgerens ansvar for enhedsdokumentet.

Artikel 11

Dokumentation, der ledsager ansøgningen

1. Den dokumentation, der ledsager ansøgningen (»ledsagedokumentationen«), skal omfatte:

- a) navn og kontaktoplysninger på ansøgeren
- b) navn og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, og i givet fald på det produktcertificeringsorgan eller den fysiske person, der verificerer overensstemmelsen med produktspecifikationen, jf. artikel 51, stk. 5, litra b), artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, litra b)
- c) oplysninger om eventuelle begrænsninger i anvendelsen eller beskyttelsen af den geografiske betegnelse, samt eventuelle overgangsforanstaltninger, foreslået af ansøgeren eller af den nationale kompetente myndighed, navnlig efter den nationale kompetente myndighed behandling af ansøgningen og eventuelle indsigelser
- d) eventuelle andre oplysninger, som medlemsstaten eller ansøgeren anser for relevante.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at supplere denne forordning ved nærmere at præcisere kravene i nærværende artikels stk. 1.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at ændre denne forordning ved at anføre yderligere elementer i den ledsagedokumentation, der skal fremlægges.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og onlineudformningen af ledsagedokumentation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Kapitel 2

Den nationale fase

Afdeling 1

Procedurer på nationalt plan

Artikel 12

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Uden at det berører denne artikels stk. 2 eller artikel 19 udpeger hver medlemsstat en kompetent myndighed til den nationale fase i registreringsproceduren for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

Denne kompetente myndighed er også ansvarlig for den nationale fase i procedurerne vedrørende ændring af produktspecifikationen eller annullering af registreringen.

2. To eller flere medlemsstater kan aftale, at den kompetente myndighed i en af disse medlemsstater skal have ansvaret for den nationale fase i procedurerne omhandlet i stk. 1, herunder indgivelse af ansøgningen til kontoret, også på den anden medlemsstats eller de andre medlemsstaters vegne.

3. Medlemsstaterne underretter senest den 1. december 2025 Kommissionen og kontoret om navn og adresse på de i henhold til stk. 1 udpegede kompetente myndigheder og ajourfører disse oplysninger. De underretter Kommissionen og kontoret senest samme dato, hvis de beslutter at samarbejde med hinanden permanent i forbindelse med den nationale fase i procedurerne, jf. stk. 2.

Artikel 13

Indgivelse af ansøgningen

1. Uden at det berører artikel 12, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, indgives en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse for et produkt med oprindelse i Unionen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor produktet har sin oprindelse.

2. Ansøgningen skal indeholde:

- a) den produktspecifikation, der er omhandlet i artikel 9
- b) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 10, og
- c) den ledsagedokumentation, der er omhandlet i artikel 11.

3. Den kompetente myndighed skal give ansøgerne mulighed for at indgive deres ansøgninger elektronisk.

Artikel 14

Den kompetente myndigheds behandling af ansøgningen

1. Den kompetente myndighed behandler ansøgningen ved hjælp af effektive og gennemsigtige mekanismer med henblik på at verificere, at den opfylder kravene omhandlet i artikel 6 og 8, og at den indeholder de nødvendige oplysninger omhandlet i artikel 9, 10 og 11.

2. Hvis den kompetente myndighed finder, at ansøgningen er ufuldstændig eller ukorrekt, giver den ansøgeren mulighed for at komplettere eller rette den pågældende ansøgning inden for en fastsat frist.

3. Hvis den kompetente myndighed efter behandlingen af ansøgningen finder, at ansøgningen ikke opfylder kravene omhandlet i artikel 6 og 8 eller ikke indeholder de nødvendige oplysninger omhandlet i artikel 9, 10 og 11, afviser den ansøgningen. I modsat fald indleder den den nationale indsigelsesprocedure omhandlet i artikel 15.

Artikel 15

National indsigelsesprocedure

1. Efter den i artikel 14, stk. 1, omhandlede behandling gennemfører den kompetente myndighed en national indsigelsesprocedure. Denne procedure skal indeholde bestemmelser om offentliggørelse af ansøgningen og om en periode på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, inden for hvilken enhver person, der har en legitim interesse og er etableret eller har bopæl i den medlemsstat, der er ansvarlig for den nationale fase i registreringen, eller i de medlemsstater, hvor det pågældende produkt har sin oprindelse (»national indsigende part«), kan indgive en indsigelse mod ansøgningen til den kompetente myndighed. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for en sådan indsigelsesprocedure.

2. Hvis den kompetente myndighed finder, at indsigelsen kan antages til behandling, opfordrer den senest to måneder efter modtagelse af indsigelsen den nationale indsigende part og ansøgeren til at indlede konsultationer i en rimelig periode på højst tre måneder med henblik på at nå frem til en mindelig løsning. I denne periode kan den kompetente myndighed på fælles anmodning af den nationale indsigende part og ansøgeren til enhver tid forlænge denne periode med højst tre måneder. Ansøgeren meddeler den kompetente myndighed resultatet af sådanne konsultationer, herunder aftalte ændringer i ansøgningen.

3. En indsigelse skal baseres på en eller flere af følgende grunde:

a) den foreslåede geografiske betegnelse opfylder ikke de beskyttelseskrav, der er fastsat i denne forordning

b) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse ville være i strid med artikel 42 eller 43 eller artikel 44, stk. 2, eller

c) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse ville skade en eksisterende identisk eller lignende betegnelse, der anvendes erhvervsmæssigt, eller et eksisterende varemærke eller eksisterende produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden datoen for den i stk. 1 fastsatte offentliggørelse.

Artikel 16

Afgørelsen i den nationale fase

1. Hvis den kompetente myndighed efter behandlingen af ansøgningen og vurderingen af resultatet af indsigelsesproceduren, herunder i givet fald eventuelle aftalte ændringer i ansøgningen, finder, at kravene i denne forordning er opfyldt, træffer den uden unødigt ophold en positiv afgørelse og indgiver ansøgningen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, til kontoret. Hvis den kompetente myndighed finder, at kravene i denne forordning ikke er opfyldt, afviser den ansøgningen.

2. Den kompetente myndighed offentliggør sin afgørelse. Den offentliggør elektronisk den produktspecifikation, der ligger til grund for dens positive afgørelse.

3. Enhver part med en legitim interesse har ret til at indgive klage over den afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 1.

Artikel 17

Procedurernes effektivitet

I forbindelse med artikel 14, 15 og 16 sørger medlemsstaterne for effektive, forudsigelige og hurtige administrative procedurer. Oplysninger om disse procedurer, herunder eventuelle gældende frister og procedurernes samlede varighed, offentliggøres. Medlemsstaterne, Kommissionen og kontoret samarbejder i

det rådgivende udvalg nedsat i henhold til artikel 35 (»det rådgivende udvalg«) om at dele bedste praksis med henblik på at fremme disse procedurers effektivitet.

Artikel 18

Midlertidig national beskyttelse

1. En medlemsstat kan indrømme en geografisk betegnelse midlertidig national beskyttelse med virkning fra den dato, hvor en ansøgning indgives til kontoret.
2. Den midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor der vedtages en afgørelse om ansøgningen, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.
3. Hvis en geografisk betegnelse ikke registreres i medfør af denne forordning, har den berørte medlemsstat eneansvaret for følgerne af den midlertidige nationale beskyttelse.
4. De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med denne artikel, har kun virkning på nationalt plan. Sådanne foranstaltninger har ingen indvirkning på det indre marked eller på international handel.

Afdeling 2

Undtagelser og direkte registrering

Artikel 19

Undtagelse fra den nationale fase

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at indrømme en medlemsstat undtagelse fra forpligtelsen fastsat i afdeling 1 til at udpege en kompetent myndighed og til at behandle ansøgninger på nationalt plan, hvis medlemsstaten senest den 30. november 2024 for Kommissionen fremlægger:
 - a) dokumentation for, at den pågældende medlemsstat ikke har specifik national beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, og
 - b) en anmodning om en sådan undtagelse ledsaget af en vurdering, hvoraf det fremgår, at den lokale interesse i at beskytte geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter er lav.
2. Kommissionen kan anmode medlemsstaten om yderligere oplysninger, inden den vedtager en afgørelse om undtagelsen omhandlet i stk. 1.
3. En medlemsstat, der er blevet indrømmet en undtagelse i overensstemmelse med stk. 1, kan skriftligt underrette Kommissionen om, at den har besluttet ikke længere at gøre brug af denne undtagelse, og at den har besluttet at udpege en kompetent myndighed med henblik på den nationale fase i registreringsproceduren. En sådan beslutning fra en medlemsstats side om at ophøre med at gøre brug af undtagelsen berører ikke igangværende registreringsprocedurer.
4. Hvis antallet af direkte ansøgninger indgivet i overensstemmelse med artikel 20 af ansøgere fra en medlemsstat, der er blevet indrømmet en undtagelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, væsentligt overstiger det skøn, der er givet i den vurdering, som medlemsstaten har indgivet i henhold til nævnte stykke, kan Kommissionen trække denne undtagelse tilbage.
5. En medlemsstat, som er blevet indrømmet en undtagelse i overensstemmelse med stk. 1, udpeger et centralt kontaktpunkt for eventuelle tekniske spørgsmål vedrørende produkter og ansøgninger og giver

Kommissionen og kontoret dettes kontaktoplysninger. Dette centrale kontaktpunkt skal være uafhængigt af ansøgere og uvildigt.

6. Medlemsstater, der er blevet indrømmet en undtagelse i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, fritages ikke for forpligtelserne i artikel 49-62.

Artikel 20

Direkte registrering

1. Hvis en medlemsstat er blevet indrømmet en undtagelse i henhold til artikel 19, stk. 1, indgives enhver ansøgning (»direkte ansøgning«), anmodning om ændring af produktspecifikationen eller anmodning om annullering indgivet af en ansøger fra den pågældende medlemsstat for så vidt angår et produkt med oprindelse i Unionen direkte til kontoret.

2. Artikel 14, artikel 16, stk. 2, artikel 23, stk. 1, 2 og 4-7, og artikel 25-33 finder tilsvarende anvendelse på proceduren for direkte registrering, der er omhandlet i nærværende artikel.

3. Under proceduren for direkte registrering kan enhver, der har en legitim interesse, herunder nationale indsigende parter, indgive en indsigelse til kontoret i overensstemmelse med artikel 25.

4. Kontoret kommunikerer med ansøgeren og det centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 19, stk. 5, om eventuelle tekniske spørgsmål vedrørende den direkte ansøgning.

5. Senest to måneder efter indgivelsen af en anmodning fra kontoret yder medlemsstaten bistand gennem det centrale kontaktpunkt, navnlig i forbindelse med behandlingen af direkte ansøgninger. Efter anmodning fra medlemsstaten kan denne frist forlænges med to måneder. Sådan bistand omfatter undersøgelse af visse specifikke aspekter af de direkte ansøgninger, som indgives til kontoret, kontrol af oplysninger i de direkte ansøgninger, udstedelse af erklæringer vedrørende sådanne oplysninger og besvarelse af andre anmodninger om præciseringer fra kontoret i forbindelse med sådanne ansøgninger.

6. Hvis medlemsstaten gennem det centrale kontaktpunkt ikke yder bistand inden for den frist, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, suspenderes registreringsproceduren i op til seks måneder. Hvis der ikke ydes bistand inden for denne periode, hører afdelingen for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, der er oprettet i henhold til artikel 34 (»afdelingen for geografiske betegnelser«), det rådgivende udvalg, inden den træffer endelig afgørelse om den direkte ansøgning.

7. Denne artikel finder ikke anvendelse på ansøgninger om registrering af geografiske betegnelser for produkter med oprindelse i et tredjeland (»geografiske betegnelser med oprindelse i et tredjeland«).

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at supplere denne forordning ved at præcisere kriterierne for proceduren for direkte registrering.

9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne for udarbejdelse og indgivelse af direkte ansøgninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Kapitel 3

Procedurer på EU-plan og kontorets opgaver

Afdeling 1

Procedurer på EU-plan

*Artikel 21***Registrering**

Registreringsprocedurer på EU-plan omfatter:

- a) EU-fasen i registreringsproceduren i forbindelse med en ansøgning, der indgives af en medlemsstats kompetente myndighed, efter at der er truffet en positiv afgørelse om ansøgningen på nationalt plan i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1
- b) registreringsproceduren i forbindelse med en direkte ansøgning, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 20, og
- c) registreringsproceduren i forbindelse med en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland, bortset fra geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til Genèveaftalen eller enhver anden international aftale, hvori Unionen er en kontraherende part.

*Artikel 22***Indgivelse af ansøgninger til kontoret**

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, litra a), indgives ansøgningen til kontoret af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat. I sådanne tilfælde skal ansøgningen indeholde:

- a) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 10
- b) den ledsagedokumentation, der er omhandlet i artikel 11
- c) en erklæring fra den kompetente myndighed, som ansøgningen oprindeligt blev indgivet til, hvori det bekræftes, at ansøgningen opfylder betingelserne for registrering i henhold til denne forordning
- d) en henvisning til produktspecifikationen, der offentliggøres elektronisk i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, litra b), indgiver ansøgeren en direkte ansøgning til kontoret.

I sådanne tilfælde skal ansøgningen indeholde:

- a) den produktspecifikation, der er omhandlet i artikel 9
- b) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 10
- c) den ledsagedokumentation, der er omhandlet i artikel 11.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, litra c), indgives en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland til kontoret enten direkte af ansøgeren eller af den kompetente myndighed i det berørte tredjeland, alt efter hvad der er tilfældet i henhold til tredjelandets ret. Ansøgeren og den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland betragtes som parter i registreringsproceduren.

I sådanne tilfælde skal ansøgningen indeholde:

- a) den produktspecifikation, der er omhandlet i artikel 9
- b) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 10

- c) den ledsagedokumentation, der er omhandlet i artikel 11
 - d) juridisk bevis for beskyttelse af den geografiske betegnelse i oprindelsestredjelandet
 - e) et bevis for en fuldmagt, hvor ansøgeren repræsenteres af en befuldmægtiget.
4. Hvis en fælles ansøgning indgives i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, indgives ansøgningen til kontoret af:
- a) den kompetente myndighed i en af de berørte medlemsstater, hvis det geografiske område på tværs af en grænse er beliggende i mere end én medlemsstat
 - b) den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, hvis det geografiske område på tværs af en grænse er beliggende i både en medlemsstat og et tredjeland
 - c) tredjellandsansøgeren eller af den kompetente myndighed i et af de berørte tredjelande, hvis det geografiske område på tværs af en grænse er beliggende i mere end ét tredjeland.
5. En fælles ansøgning som omhandlet i artikel 8, stk. 5, skal, alt efter hvad der er relevant, indeholde de dokumenter, der er anført i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, fra de berørte medlemsstater eller tredjelande. Den dermed forbundne nationale fase af registreringsproceduren omhandlet i artikel 14, 15 og 16 gennemføres i alle berørte medlemsstater, medmindre artikel 12, stk. 2, finder anvendelse.
6. Ansøgninger indgives elektronisk ved hjælp af det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret, der er omhandlet i artikel 67.
7. Efter modtagelse af en ansøgning offentliggør kontoret den i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter (»EU-registret«), der er omhandlet i artikel 37. Den i nærværende artikels stk. 1, litra d), omhandlede produktspecifikation skal holdes ajour.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at supplere denne forordning ved at fastsætte procedurer og betingelser for udarbejdelsen og indgivelsen af ansøgninger til kontoret.
9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne for, formularen til og udformningen af ansøgninger til kontoret, herunder i forbindelse med ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 23

Behandling af ansøgningen og offentliggørelse med henblik på indsigelse

1. En ansøgning, der indgives i henhold til artikel 22, behandles af kontoret i afdelingen for geografiske betegnelser. Kontoret kontrollerer, at:
- a) der ikke er åbenbare fejl
 - b) de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 22, stk. 1, 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, er fuldstændige, og
 - c) enhedsdokumentet er præcist og af teknisk art og i overensstemmelse med artikel 10.

2. Behandlingen, der foretages i henhold til denne artikels stk. 1, tager hensyn til resultatet af den nationale fase af registreringsproceduren i den berørte medlemsstat, undtagen hvor artikel 20 finder anvendelse.

3. Behandlingen omhandlet i stk. 1 skal foretages inden for seks måneder efter modtagelse af ansøgningen. Hvis behandlingsperioden overstiger eller forventes at være mere end seks måneder, underretter kontoret skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.

4. Kontoret kan anmode den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat om supplerende oplysninger. Hvis ansøgningen indgives af en ansøger fra et tredjeland eller af den kompetente myndighed i et tredjeland, skal den pågældende ansøger eller den pågældende kompetente myndighed fremlægge supplerende oplysninger, hvis kontoret anmoder herom.

5. Hvis afdelingen for geografiske betegnelser hører det rådgivende udvalg, underrettes ansøgeren herom, og den frist, der er omhandlet i stk. 3, suspenderes.

6. Hvis kontoret på grundlag af den behandling, der er foretaget i henhold til stk. 1, finder ansøgningen ufuldstændig eller ukorrekt, sender kontoret sine bemærkninger til medlemsstatens kompetente myndighed eller, hvis der er tale om en ansøgning fra et tredjeland, til den ansøger eller kompetente myndighed, der har indgivet ansøgningen til kontoret, og anmoder denne om at komplettere eller rette ansøgningen inden for to måneder. Kontoret underretter ansøgeren om, at ansøgningen vil blive afvist, hvis ikke den kompletteres eller rettes inden for fristen.

Hvis den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat eller, hvis der er tale om en ansøgning fra et tredjeland, ansøgeren eller den berørte kompetente myndighed ikke kompletterer eller retter ansøgningen inden for fristen, afvises ansøgningen i henhold til artikel 29, stk. 1.

7. Hvis kontoret på grundlag af den behandling, der er foretaget i henhold til denne artikels stk. 1, finder, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, offentliggør det i EU-registret med henblik på indsigelse enhedsdokumentet og henvisningen til produktspecifikationen, som er offentliggjort elektronisk i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2. Enhedsdokumentet offentliggøres på alle Unionens officielle sprog.

Artikel 24

Prøvelse af afgørelsen i den nationale fase

1. En medlemsstats kompetente myndighed underretter uden unødigt ophold kontoret om eventuelle nationale administrative eller retslige procedurer mod denne kompetente myndigheds afgørelse, som kunne påvirke registreringen af en geografisk betegnelse.

2. Kontoret fritages for forpligtelsen til at overholde fristen for at afslutte den i artikel 23, stk. 3, fastsatte behandling og underretter ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis en medlemsstats kompetente myndighed:

a) underretter kontoret om, at den i artikel 16, stk. 1, omhandlede afgørelse er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig, administrativ eller retslig afgørelse, eller

b) anmoder kontoret om at suspendere behandlingen, fordi der er indledt en national administrativ eller retslig procedure til prøvelse af ansøgningens gyldighed.

3. Når den i stk. 2, litra a), omhandlede administrative eller retslige afgørelse bliver endelig, underretter medlemsstatens kompetente myndighed kontoret herom.

4. Undtagelsen i stk. 2 har virkning, indtil kontoret underrettes af medlemsstatens kompetente myndighed om, at begrundelsen for suspensionen ikke længere er relevant.

Artikel 25

Indsigelsesprocedure på EU-plan

1. Senest tre måneder efter datoen for offentliggørelsen af enhedsdokumentet og henvisningen til den elektroniske offentliggørelse af produktspecifikationen i EU-registret fastsat i artikel 23, stk. 7, kan en indsigende part som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 indgive en indsigelse til kontoret. Ansøgeren og den indsigende part betragtes som parterne i proceduren.
2. En indsigende part kan være den kompetente myndighed i en medlemsstat eller i et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i et tredjeland eller i en anden medlemsstat, bortset fra en national indsigende part omhandlet i artikel 15, stk. 1.
3. Kontoret efterprøver i overensstemmelse med artikel 26, om indsigelsen kan antages til behandling.
4. Hvis kontoret finder, at indsigelsen kan antages til behandling, opfordrer det senest to måneder efter modtagelse af indsigelsen den indsigende part og ansøgeren til at indlede konsultationer i en rimelig periode på højst tre måneder med henblik på at nå frem til en mindelig løsning. I denne periode kan kontoret på fælles anmodning af den indsigende part og ansøgeren til enhver tid forlænge denne periode med højst tre måneder. Kontoret tilbyder alternativ tvistbilæggelse såsom mægling i forbindelse med konsultationerne mellem ansøgeren og den indsigende part som omhandlet i artikel 170 i forordning (EU) 2017/1001.
5. I forbindelse med de i stk. 4 omhandlede konsultationer giver ansøgeren og den indsigende part hinanden de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere, hvorvidt ansøgningen er i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning.
6. Afdelingen for geografiske betegnelser kan på et hvilket som helst tidspunkt i indsigelsesproceduren høre det rådgivende udvalg, i hvilket tilfælde parterne underrettes, og den i stk. 4 omhandlede frist suspenderes.
7. Senest én måned efter afslutningen af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 4, giver ansøgeren kontoret meddelelse om resultatet af konsultationerne.
8. Hvis de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 23, stk. 7, er blevet ændret efter konsultationerne, gennemfører kontoret en ny behandling af den ændrede ansøgning. Hvis ansøgningen er blevet væsentlig ændret, og kontoret finder, at den ændrede ansøgning opfylder betingelserne for registrering, offentliggør det den ændrede ansøgning i overensstemmelse med artikel 23, stk. 7.
9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for indgivelse af indsigelsen og præciserer formatet og onlineudformningen af den begrundede indsigelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 26

Antagelighed til behandling af indsigelse og indsigelsesgrunde

1. En indsigelse, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 25, kan kun antages til behandling, hvis den indeholder alle de oplysninger, der er præciseret i standardformularen til den begrundede indsigelse i bilag III.

2. En indsigelse skal baseres på en eller flere af følgende grunde:

- a) den foreslåede geografiske betegnelse opfylder ikke de beskyttelseskrav, der er fastsat i denne forordning
- b) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse ville være i strid med artikel 42 eller 43 eller artikel 44, stk. 2, eller
- c) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse ville skade en eksisterende identisk eller lignende betegnelse, der anvendes erhvervsmæssigt, eller et eksisterende varemærke eller eksisterende produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden datoen for den i artikel 22, stk. 7, fastsatte offentliggørelse af ansøgningen.

3. En indsigelse, der ikke kan antages til behandling i henhold til stk. 1, afvises.

Artikel 27

Procedure for meddelelse om bemærkninger

1. Senest tre måneder efter datoen for offentliggørelsen af enhedsdokumentet og henvisningen til produktspecifikationen i EU-registret i overensstemmelse med artikel 23, stk. 7, kan en kompetent myndighed i en medlemsstat eller i et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, indgive en meddelelse om bemærkninger til kontoret.
2. En meddelelse om bemærkninger skal fremhæve enhver unøjagtighed eller indeholde yderligere oplysninger om ansøgningen, herunder en eventuel overtrædelse af anden EU-ret. Den giver ikke ophavspersonen rettigheder eller udløser en indsigelsesprocedure. Meddelelsen om bemærkninger må ikke baseres på indsigelsesgrundene, og ophavspersonen til meddelelsen om bemærkninger anses ikke for at være part i proceduren.
3. Kontoret videregiver meddelelsen om bemærkninger til ansøgeren og tager hensyn til den, når det træffer afgørelse om ansøgningen, medmindre meddelelsen om bemærkninger er uklar eller åbenlyst ukorrekt.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for indgivelse af en meddelelse om bemærkninger og præciserer dens format og onlineudformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 28

Overgangsperioder for anvendelsen af en geografisk betegnelse

1. Uden at det berører artikel 44 kan kontoret på tidspunktet for registreringen af den geografiske betegnelse træffe afgørelse om at indrømme en overgangsperiode på op til fem år, så produkter med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelse består af eller hvori der indgår en betegnelse, der er i strid med artikel 40, fortsat kan anvende den betegnelse, under hvilken de er blevet markedsført, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget til behandling i henhold til artikel 15 eller 25, mod ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse, hvis beskyttelse overtrædes, fremgår, at:
 - a) registreringen af den geografiske betegnelse vil skade en eksisterende identisk eller lignende betegnelse, som anvendes erhvervsmæssigt med henblik på produktbetegnelse, eller

b) sådanne produkter har været lovligt markedsført med denne betegnelse med henblik på produktbetegnelse i det pågældende område i mindst fem år inden datoen for den i artikel 22, stk. 7, fastsatte offentliggørelse af ansøgningen.

2. Kontoret kan indrømme en overgangsperiode på op til 15 år eller træffe afgørelse om at forlænge den overgangsperiode, der er indrømmet i medfør af stk. 1, i en periode på op til i alt 15 år, forudsat at det tillige kan påvises, at:

a) den betegnelse, der er omhandlet i stk. 1, har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om registrering af den pågældende geografiske betegnelse blev indgivet til kontoret

b) formålet med at anvende den betegnelse, der er omhandlet i stk. 1, ikke på noget tidspunkt har været at drage fordel af omdømmet af den betegnelse, der er registreret som en geografisk betegnelse, og

c) forbrugeren ikke er blevet vildledt eller ikke kunne være blevet vildledt med hensyn til produkternes virkelige geografiske oprindelse.

3. Afgørelser om at indrømme eller forlænge en overgangsperiode som omhandlet i stk. 1 og 2 offentliggøres i EU-registret.

4. Ved anvendelsen af en betegnelse omhandlet i stk. 1 i overgangsperioden skal oprindelseslandet være klart og tydeligt angivet på mærkningen og i givet fald som en del af produktbeskrivelsen, hvis produktet markedsføres på et websted for onlinesalg.

5. Med henblik på at nå det langsigtede mål om at sikre, at alle producenter af et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse i det pågældende geografiske område, overholder den tilhørende produktspecifikation, kan en medlemsstat indrømme en overgangsperiode med henblik på at opnå overensstemmelse på op til ti år med virkning fra den dato, på hvilken ansøgningen er indgivet til kontoret, forudsat at de berørte erhvervsdrivende lovligt har markedsført det pågældende produkt ved hjælp af den pågældende betegnelse uafbrudt i mindst fem år forud for indgivelsen af ansøgningen til nævnte medlemsstats kompetente myndighed og har henvist hertil i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 15.

6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på en geografisk betegnelse, der henviser til et geografisk område beliggende i et tredjeland. Forpligtelsen til i den nationale indsigelsesprocedure at henvise til den uafbrudte anvendelse som omhandlet i nævnte stykke finder ikke anvendelse på geografiske betegnelser, der henviser til et geografisk område i et tredjeland.

Artikel 29

Kontorets afgørelse vedrørende ansøgningen

1. Hvis kontoret på grundlag af de oplysninger, det har til rådighed efter den behandling, der er foretaget i henhold til artikel 23, finder, at et eller flere af kravene i nævnte artikel ikke er opfyldt, afviser det ansøgningen.

2. Hvis kontoret på grundlag af de oplysninger, det har til rådighed efter den behandling, der er foretaget i henhold til artikel 23, finder, at kravene i denne forordning er opfyldt, og der ikke er modtaget nogen indsigelse, der kan antages til behandling, registrerer kontoret den geografiske betegnelse.

3. Hvis kontoret har modtaget en indsigelse, der kan antages til behandling, og der er indgået en aftale efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 25, stk. 4, registrerer kontoret efter at have kontrolleret, at aftalen overholder EU-retten, den geografiske betegnelse. I tilfælde af ikkevæsentlige ændringer af de

oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 23, stk. 7, ajourfører kontoret om nødvendigt disse oplysninger.

4. Hvis kontoret har modtaget en indsigelse, der kan antages til behandling, men der ikke er indgået en aftale efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 25, stk. 4, undersøger kontoret, om indsigelsen er velbegrundet. Kontoret vurderer grundene til indsigelsen for så vidt angår Unionens område. På grundlag af den pågældende vurdering afviser kontoret enten indsigelsen og registrerer betegnelsen som geografisk betegnelse eller afviser ansøgningen.

5. I kontorets afgørelser i henhold til denne artikels stk. 2, 3 og 4 præciseres, hvis det er relevant, eventuelle betingelser, der gælder for registreringen, og i tilfælde af ikkevæsentlige ændringer offentliggør kontoret til orientering på ny de oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 23, stk. 7.

6. Kontorets afgørelser offentliggøres i EU-registret på alle Unionens officielle sprog. En henvisning til den afgørelse, der er offentliggjort i EU-registret, offentliggøres på alle Unionens officielle sprog i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 30

Kommissionens afgørelse vedrørende ansøgningen

1. For så vidt angår de ansøgninger, der er omhandlet i artikel 21, kan Kommissionen når som helst inden registreringsprocedurens afslutning, på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed eller kontoret, overtage beføjelsen fra kontoret til at træffe afgørelse om ansøgningen, hvis registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse vil kunne stride mod den offentlige orden, eller hvis en sådan registrering eller afvisningen af ansøgningen vil kunne skade Unionens handelsmæssige eller eksterne forbindelser.

2. Hvis Kommissionen har overtaget proceduren fra kontoret, som omhandlet i denne artikels stk. 1, stiller kontoret et udkast til den afgørelse, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1-5, til rådighed for Kommissionen.

3. Kommissionen vedtager eventuelle afgørelser omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2 ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2, og offentliggøres i EU-registret.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på procedurer for ændring af produktspecifikationen og for annullering af registreringen af en geografisk betegnelse.

5. Med henblik på denne artikels stk. 1, 2 og 3 sikrer kontoret, at Kommissionen har adgang til dokumenterne vedrørende ansøgninger, anmodninger om ændring af produktspecifikationen og anmodninger om annullering via det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret, der er omhandlet i artikel 67.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den procedure, der finder anvendelse i de i denne artikels stk. 1 omhandlede situationer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 31

Ændring af produktspecifikationen

1. Den ansøger, i hvis navn en geografiske betegnelse er blevet registreret, eller en producent, der anvender en geografiske betegnelse i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, kan anmode om at få godkendt en ændring af produktspecifikationen for denne registrerede geografisk betegnelse.

2. Ændringer af produktspecifikationen inddeles i to kategorier:

a) EU-ændringer som omhandlet i stk. 3, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og

b) standardændringer, der behandles på medlemsstats- eller tredjelandsniveau.

3. En ændring betragtes som en EU-ændring, hvis den kræver en revision af enhedsdokumentet, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) ændringen består af en ændring af den betegnelse, der er beskyttet som en geografisk betegnelse, eller af anvendelsen af denne betegnelse

b) der er en risiko for, at ændringen vil undergrave tilknytningen mellem det geografiske område og produktet som omhandlet i enhedsdokumentet, eller

c) ændringen medfører restriktioner for markedsføringen af produktet.

4. Ved en anmodning om en EU-ændring finder de trin i den nationale fase og EU-fasen, som er fastsat i artikel 7, 8 og 14-30, tilsvarende anvendelse. En afgørelse om en anmodning om en EU-ændring træffes af kontoret eller, hvis artikel 30 finder anvendelse, af Kommissionen.

5. Enhver ændring af produktspecifikationen for en registreret geografisk betegnelse, bortset fra de ændringer, der er omhandlet i stk. 3, betragtes som en standardændring og henhører under den medlemsstats eller det tredjeland kompetence, hvor produktet har sin oprindelse. Den relevante kompetente myndighed meddeler standardændringer til kontoret, når de er blevet godkendt.

Når artikel 20 finder anvendelse, godkendes standardændringer af kontoret.

6. En standardændring betragtes som midlertidig, hvis den vedrører en midlertidig ændring af produktspecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundhedsforanstaltninger, som følge af en naturkatastrofe eller ugunstige vejrforhold, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, eller som følge af en menneskeskabt katastrofe såsom en krig, en krigstrussel eller et terrorangreb.

7. En anmodning om ændring, der indgives af den kompetente myndighed i et tredjeland eller af producenter, der er etableret i et tredjeland, skal indeholde dokumentation for, at den ændring, der anmodes om, overholder retsreglerne om beskyttelse af geografiske betegnelser, der er gældende i det pågældende tredjeland.

8. Hvis en anmodning om en EU-ændring vedrørende en geografisk betegnelse, der betegner et produkt med oprindelse i en medlemsstat, også vedrører standardændringer, behandles kun EU-ændringen af kontoret eller Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

9. Hvis det er relevant, kan den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat eller kontoret opfordre den ansøger, i hvis navn den geografiske betegnelse er blevet registreret, til at ændre andre dele af produktspecifikationen.

10. Kontoret offentliggør EU-ændringer og standardændringer i EU-registret, når de er godkendt.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for proceduren for, formular til og udformning af en anmodning om en EU-ændring og for proceduren for og formular til standardændringer og meddelelse af sådanne ændringer til kontoret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 32

Annullering

1. Registreringen af en geografisk betegnelse annulleres, hvis den geografiske betegnelse er registreret i strid med artikel 42, stk. 1, artikel 43, stk. 1 eller 2, eller artikel 44, stk. 2.

2. Registreringen af en geografisk betegnelse kan annulleres, hvis:

a) produktets overensstemmelse med produktspecifikationen ikke længere kan sikres

b) der ikke er markedsført et produkt med den pågældende geografiske betegnelse i en sammenhængende periode på mindst fem år.

3. Registreringen af en geografisk betegnelse kan også annulleres efter anmodning fra den ansøger, i hvis navn den geografiske betegnelse er registreret.

4. En anmodning om annullering i henhold til stk. 1 og 2 kan indgives af den kompetente myndighed i en medlemsstat eller i et tredjeland eller af en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse.

5. Kommissionen eller kontoret kan på eget initiativ indlede en annulleringsprocedure af de grunde, der er anført i stk. 2.

6. De trin i den nationale fase og EU-fasen, som er fastsat i artikel 7, 8, 14, 15, 16 og 20-30, finder tilsvarende anvendelse på annulleringsproceduren.

7. Inden kontoret træffer afgørelse om at annullere registreringen af en geografisk betegnelse, underretter det i de i de i denne artikels stk. 4 og 5 omhandlede tilfælde den ansøger, i hvis navn den geografiske betegnelse er registreret. Inden kontoret træffer afgørelse om at annullere registreringen af en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland, hører kontoret det berørte tredjelandes kompetente myndigheder. Hvis den geografiske betegnelse er registreret i henhold til artikel 20, kan afdelingen for geografiske betegnelser høre det rådgivende udvalg og det centrale kontaktpunkt i den berørte medlemsstat.

8. Når registreringen af en geografisk betegnelse annulleres, ajourføres EU-registret i overensstemmelse hermed.

9. Denne artikel finder ikke anvendelse på tredjelandes geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til Genèveaftalen eller i henhold til en anden international aftale, hvori Unionen er en kontraherende part.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne for og formularen til annullering samt for udformningen af de anmodninger om annullering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 33

Klageadgang

1. Enhver part i en procedure, der er fastsat i denne forordning, og som berøres negativt af en afgørelse, som kontoret træffer i forbindelse med denne procedure, kan indgive klage over denne afgørelse til de appelkamre, der er omhandlet i artikel 36 (»appelkamrene«). Medlemsstaterne har ret til at deltage i klagen.

2. Klagen har opsættende virkning. En afgørelse truffet af kontoret, som der ikke er gjort indsigelse mod, får retskraft dagen efter udløbet af den periode, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit.

3. En afgørelse, som ikke afslutter proceduren for så vidt angår en af parterne, kan kun påklages i forbindelse med en klage over den endelige afgørelse.

4. Meddelelsen om klagen skal indgives skriftligt til kontoret senest to måneder efter datoen for offentliggørelse af den indklagede afgørelse. Meddelelsen om klagen anses først for at være behørigt indgivet, når klagegebyret er betalt.

I tilfælde af en klage skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen til kontoret senest fire måneder efter datoen for offentliggørelsen af den indklagede afgørelse.

5. Efter at have undersøgt, om klagen kan antages til behandling, træffer appelkamrene afgørelse om dens realitet. Appelkamrene udøver enten en af de beføjelser, der falder inden for kompetencen tilhørende afdelingen for geografiske betegnelser, som var ansvarlig for den indklagede afgørelse, eller hjemviser sagen til den pågældende afdeling for geografiske betegnelser.

Appelkamrene kan på eget initiativ eller efter en skriftlig begrundet anmodning fra en part høre det rådgivende udvalg.

Kontoret tilbyder alternativ tvistbilæggelse såsom mægling som omhandlet i artikel 170 i forordning (EU) 2017/1001 med henblik på at bistå parterne med at nå frem til en mindelig bilæggelse.

6. Appelkamrenes afgørelser om klager kan indbringes for Retten inden for en frist på to måneder fra datoen for meddelelsen af appelkamrenes afgørelse under påberåbelse af væsentlige formmangler, overtrædelse af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, overtrædelse af denne forordning eller af retsregler vedrørende dens anvendelse, eller magtfordrejning. Enhver part i sagen ved appelkamrene og enhver medlemsstat har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold. Retten har kompetence til at annullere eller omgøre den indklagede afgørelse.

7. Appelkamrenes afgørelser får retskraft dagen efter udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 6, eller, hvis en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Retten, dagen efter dens afvisning eller afvisningen af en eventuel klage indgivet til Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse. Kontoret træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Rettens afgørelse, eller, i tilfælde af at denne afgørelse påklages, Domstolens afgørelse.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at supplere denne forordning ved at præcisere:

a) indholdet af meddelelsen om klagen omhandlet i denne artikels stk. 4, og proceduren for indgivelse og behandling af en klage, og

b) indholdet og formen af appelkamrenes afgørelser som omhandlet i denne artikels stk. 5.

Afdeling 2

Kontorets organisation og opgaver

*Artikel 34***Afdeling for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter**

1. Der oprettes en afdeling for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i kontoret. Denne afdeling for geografiske betegnelser er ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende:

- a) en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse
- b) en anmodning om ændring af produktspecifikationen
- c) en indsigelse mod en ansøgning eller mod en anmodning om ændring af produktspecifikationen
- d) oplysninger i EU-registret
- e) en anmodning om annullering af registreringen af en geografisk betegnelse.

2. Afgørelser om indsigelser og anmodninger om annullering træffes af et panel bestående af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. Alle andre afgørelser i henhold til stk. 1 træffes af et enkelt medlem med passende kvalifikationer.

*Artikel 35***Rådgivende udvalg**

1. Der nedsættes et rådgivende udvalg, som skal afgive udtalelse, hvor det er fastsat i denne forordning.

2. Afdelingen for geografiske betegnelser og appelkamrene kan høre og skal efter anmodning fra Kommissionen høre det rådgivende udvalg om spørgsmål vedrørende en ansøgning på et hvilket som helst tidspunkt under procedurerne for registrering, herunder indsigelse, klage, ændring af produktspecifikationen og annullering af registreringen som omhandlet i artikel 23, 25, 26, 29, 31, 32 og 33. Det rådgivende udvalg kan også høres om horisontale spørgsmål såsom:

- a) vurderingen af kvalitetskriterierne
- b) etableringen af et produkts omdømme
- c) fastlæggelsen af, om en betegnelse har karakter af en artsbetegnelse
- d) vurderingen af sammenhængen mellem et produkts karakteristika og dets geografiske oprindelse
- e) risikoen for vildledning af forbrugerne i tilfælde af konflikt mellem geografiske betegnelser og varemærker, enslydende betegnelser eller betegnelser for eksisterende produkter, der markedsføres lovligt.

3. Afdelingen for geografiske betegnelser og i givet fald appelkamrene kan høre det rådgivende udvalg om eventuel registrering af betegnelser, der er omfattet af direkte ansøgninger som omhandlet i artikel 20, som geografiske betegnelser.

4. Det rådgivende udvalgs udtalelser afgives i et panel bestående af tre medlemmer og er ikke bindende.

5. Det rådgivende udvalg består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen samt af deres respektive suppleanter. Anerkendte eksperter inden for geografiske betegnelser eller den pågældende produktkategori, herunder repræsentanter for regioner og den akademiske verden, indbydes om nødvendigt til at yde ekspertise til det rådgivende udvalg.

6. Det rådgivende udvalgs medlemmer har en mandatperiode på op til fem år, der kan fornyes.

7. Kontoret offentliggør listen over det rådgivende udvalgs medlemmer på sit websted og ajourfører denne liste.

8. Procedurene for udnævnelse af det rådgivende udvalgs medlemmer og dets funktion fastsættes i dets forretningsorden som godkendt af det administrationsråd, der er oprettet i henhold til artikel 153 i forordning (EU) 2017/1001, og offentliggøres. Medlemmer af det rådgivende udvalg må ikke have interessekonflikter.

9. Kontoret yder det rådgivende udvalg den nødvendige praktiske bistand og varetager sekretariatsfunktionen i forbindelse med udvalgets møder.

Artikel 36

Appelkamre

Det henhører under de appelkamre, der er oprettet i henhold til artikel 165 i forordning (EU) 2017/1001, at pådømme klager over afgørelser truffet af kontoret i henhold til nærværende forordning.

Artikel 37

EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter

1. Kontoret opretter og vedligeholder et elektronisk EU-register med henblik på forvaltning af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Det skal være lettilgængeligt for offentligheden og i et maskinlæsbart format.

2. Når en afgørelse om registrering af en geografisk betegnelse får virkning i overensstemmelse med artikel 29 eller 30, opfører kontoret følgende data i EU-registret:

a) den betegnelse, der er registreret som en beskyttet geografisk betegnelse (»beskyttet geografisk betegnelse«)

b) den produkttype, for hvilken den geografiske betegnelse er registreret

c) navnet på den ansøger, i hvis navn den geografiske betegnelse er registreret

d) henvisningen til den afgørelse, hvorved den geografiske betegnelse registreres

e) oprindelseslandet eller -landene for det produkt, for hvilket den geografiske betegnelse er registreret.

3. Tredjelandes geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, hvori Unionen er en kontraherende part, kan opføres i EU-registret, hvis Kommissionen træffer afgørelse herom. I så fald vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, hvorefter kontoret opfører de geografiske betegnelser i EU-registret. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

4. En geografisk betegnelse opføres i EU-registret med den originale skrifttype. Hvis den originale skrifttype ikke benytter latinske bogstaver, skal den geografiske betegnelse transskriberes med latinske bogstaver, og begge versioner af den geografiske betegnelse opføres i EU-registret og har samme status.

5. Kontoret opbevarer dokumentation vedrørende registreringen af en geografisk betegnelse i digital form eller papirform i gyldighedsperioden for den geografiske betegnelse og i tilfælde af afvisning af ansøgningen eller annullering af registreringen af en geografisk betegnelse i ti år efter en sådan afvisning eller annullering.

6. De løbende udgifter til EU-registret afholdes over kontorets driftsbudget.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som beskriver IT-arkitekturen og udformningen af EU-registret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 38

Udskrifter fra EU-registret

1. Kontoret sikrer, at enhver person nemt, gratis og i et maskinlæsbart format kan downloade en officiel udskrift fra EU-registret, som dokumenterer registreringen af den geografiske betegnelse, og de relevante data, herunder datoen for ansøgningen eller en anden dato, der er relevant for påberåbelse af prioritet. Den officielle udskrift kan anvendes som dokumentation for ægthed.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

Artikel 39

Teknisk bistand

1. Efter anmodning fra Kommissionen varetager kontoret behandlingen af tredjelandes geografiske betegnelser og de hermed forbundne forvaltningsopgaver:

a) betegnelser, som er beskyttet eller foreslås beskyttet i henhold til en anden international aftale end Genèveaftalen, som Unionen er part i, eller

b) betegnelser, som forslås beskyttet i henhold til en international aftale, som Unionen forhandler om.

2. Kontoret offentliggør og ajourfører i tilfælde af ændringer på grundlag af oplysninger modtaget fra Kommissionen listen over de internationale aftaler om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, hvori Unionen er en kontraherende part, samt listen over geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til disse aftaler.

AFSNIT III

BESKYTTELSE AF GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 40

Beskyttelse af geografiske betegnelser

1. Geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret, beskyttes mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af den geografiske betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter er sammenlignelige med de produkter, der er omfattet af registreringen, eller hvis anvendelsen af betegnelsen indebærer udnyttelse, svækkelse eller udvanding af eller skader den beskyttede betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning af den betegnelse, der er beskyttet som geografisk betegnelse, selv hvis produkternes eller tjenesteydelsernes virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede geografiske betegnelse er oversat eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »duft«, »ligesom« eller tilsvarende

c) alle andre falske eller vildledende oplysninger om produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber, der angives på den indre eller ydre emballage, i reklamemateriale, i dokumenter eller oplysninger, der gives på onlinegrænseflader vedrørende produktet, samt emballering af produktet i en beholder, der kan give et fejlagtigt indtryk med hensyn til dets oprindelse

d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), foreligger der navnlig en antydning af en geografisk betegnelse, hvis der skabes en tilstrækkelig direkte og klar forbindelse til det produkt, der er omfattet af den registrerede geografiske betegnelse, i bevidstheden hos den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede europæiske gennemsnitsforbruger.

3. Beskyttelsen af geografiske betegnelser finder også anvendelse på enhver anvendelse af et domænenavn, der er i strid med stk. 1.

4. Beskyttelsen af geografiske betegnelser finder også anvendelse på:

a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, og

b) varer, der sælges ved fjernsalg såsom elektronisk handel.

5. Producentensammenslutningen eller enhver producent, der er berettiget til at anvende den beskyttede geografiske betegnelse, har ret til at forhindre tredjemand i erhvervsmæssigt at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder deres emballage, kommer fra tredjelande og er i strid med stk. 1.

6. En geografiske betegnelse, der er beskyttet i henhold til denne forordning, må ikke blive en artsbetegnelse i Unionen.

7. Hvis der ved en geografisk betegnelse er tale om en sammensat betegnelse, der indeholder en artsbetegnelse, udgør anvendelsen af det pågældende udtryk ikke en handle måde, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Artikel 41

Dele eller komponenter i fremstillede produkter

1. Artikel 40 berører ikke producenters anvendelse af en beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 47 til at angive, at et fremstillet produkt som del eller komponent indeholder eller omfatter et produkt, der er omfattet af den pågældende geografiske betegnelse, forudsat at en sådan anvendelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik og ikke udnytter, svækker, udvander eller skader den geografiske betegnelses omdømme.

2. En geografisk betegnelse, der betegner en del eller komponent af et fremstillet produkt, må ikke anvendes i salgsbetegnelsen for det pågældende produkt, medmindre den ansøger, i hvis navn den geografiske betegnelse er blevet registreret, har givet sit samtykke til en sådan anvendelse.

Artikel 42

Artsbetegnelser

1. En artsbetegnelse kan ikke registreres som en geografisk betegnelse.

2. For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, navnlig:

- a) de faktiske forhold i forbrugsområderne
- b) den relevante EU-ret eller nationale ret.

Artikel 43

Ensydende betegnelser

1. En ansøgning, som indgives, efter at der er blevet ansøgt om en helt eller delvis enslydende betegnelse, eller efter denne er blevet beskyttet som en geografisk betegnelse i Unionen, afvises, medmindre der i praksis i tilstrækkelig grad kan skelnes mellem de to enslydende betegnelser for så vidt angår deres betingelser for lokal og traditionel brug og deres udformning, idet der tages hensyn til behovet for at sikre, at de pågældende producenter får en retfærdig behandling, og behovet for at sikre, at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes virkelige identitet eller geografiske oprindelse.

2. En betegnelse, der er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, som der er ansøgt om, eller som er beskyttet som en geografisk betegnelse i Unionen, og som vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til et produkts virkelige geografiske oprindelse, registreres ikke, selv om betegnelsen er korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor det pågældende produkt rent faktisk har sin oprindelse.

3. I denne artikel forstås ved en betegnelse, som der er »ansøgt om, eller som er beskyttet som en geografisk betegnelse i Unionen«:

- a) geografiske betegnelser opført i EU-registret
- b) geografiske betegnelser, som der er ansøgt om, forudsat at de efterfølgende opføres i EU-registret
- c) oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til forordning (EU) 2019/1753, og
- d) geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser og tilsvarende betegnelser, der er beskyttet i henhold til en international aftale mellem Unionen og et eller flere tredjelande.

Artikel 44

Forholdet mellem geografiske betegnelser og varemærker

1. En ansøgning om registrering af et varemærke, hvis anvendelse vil være i strid med artikel 40, afvises, hvis den indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til kontoret. I givet fald skal der tages hensyn til enhver prioritet, der påberåbes i ansøgningen om registrering af varemærket.

2. En ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse afvises, hvis den betegnelse, der foreslås som geografisk betegnelse, i lyset af et varemærke med et omdømme eller et velkendt mærke vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige identitet.

3. Kontoret og i givet fald de nationale kompetente myndigheder erklærer efter anmodning varemærker, der er registreret i strid med stk. 1, ugyldige.

4. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med denne forordnings artikel 40, og som der er ansøgt om, som er registreret, eller som er etableret ved anvendelse i god tro inden for Unionen, hvis denne

mulighed er hjemlet i de relevante retsregler, inden den dato, på hvilken ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til kontoret, kan, uden at det berører nærværende artikels stk. 3, fortsat anvendes og fornyes uanset registreringen af den geografiske betegnelse, forudsat at der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ⁽²⁵⁾ eller forordning (EU) 2017/1001 ikke foreligger nogen ugyldigheds- eller fortabelsesgrunde for varemærket. I sådanne tilfælde er anvendelsen af den geografiske betegnelse og af det relevante varemærke tilladt.

5. Garanti- eller certificeringsmærker omhandlet i artikel 28, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/2436 og i artikel 83 i forordning (EU) 2017/1001 og kollektivmærker omhandlet i artikel 29, stk. 3, i direktiv (EU) 2015/2436 og i artikel 74 i forordning (EU) 2017/1001 kan anvendes på etiketter og emballage sammen med den geografiske betegnelse.

Artikel 45

Producentsammenslutningernes opgaver

1. Producentsammenslutninger skal operere på en gennemsigtig, åben og ikkediskriminerende måde og på en sådan måde, at alle producenter af det produkt, der er omfattet af en geografiske betegnelse, på et hvilket som helst tidspunkt kan blive medlem af producentsammenslutningen.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at offentlige organer og andre interessenter såsom forbrugergrupper, detailhandlere og leverandører også kan deltage i en producentsammenslutnings arbejde.

2. Producentsammenslutninger sikrer, at producenterne i sammenslutningen til stadighed overholder den tilhørende produktspecifikation, når de anvender den beskyttede geografiske betegnelse og EU-symbolet på markedet. En producentsammenslutning kan navnlig udøve følgende rettigheder og udføre følgende opgaver:

a) udarbejdelse og ændring af produktspecifikationen og indførelse af intern overensstemmelseskontrol for at sikre, at produktionstrinnene er i overensstemmelse med produktspecifikationen

b) indledning af retlige skridt for at sikre beskyttelsen af den geografiske betegnelse og enhver anden intellektuel ejendomsret, der er direkte forbundet med produktet

c) samtykke til indgåelse af forpligtelser for så vidt angår bæredygtighed, uanset om de indgår i produktspecifikationen eller som et særskilt initiativ

d) foranstaltninger til at forbedre den geografiske betegnelses resultater, herunder:

i) udformning, tilrettelæggelse og gennemførelse af kollektive markedsførings- og reklamekampagner

ii) formidling af oplysninger og foretagelse af salgsfremstød, med henblik på at formidle de egenskaber, der kendetegner det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, til forbrugerne

iii) udførelse af analyser af de økonomiske resultater, produktionens bæredygtighed og de tekniske specifikationer for produktet, der er omfattet af den geografiske betegnelse

iv) formidling af oplysninger om den geografiske betegnelse og EU-symbolet, og

v) rådgivning og uddannelse af nuværende og fremtidige producenter, herunder om integration af kønsaspektet og ligestilling

e) bekæmpelse af forfalskning og mistænkt svigagtig anvendelse på det indre marked af en geografisk betegnelse for et produkt, der ikke er i overensstemmelse med produktspecifikationen, ved at overvåge anvendelsen af den geografiske betegnelse i hele det indre marked og på markeder i tredjelande, hvor den pågældende geografiske betegnelse er beskyttet, herunder på onlinegrænseflader, og om nødvendigt ved at underrette de håndhævende myndigheder

f) udvikling af aktiviteter for at sikre, at produktet, der er omfattet af den geografiske betegnelse, er i overensstemmelse med produktspecifikationen, og

g) enhver anden foranstaltning til at sikre, at den geografiske betegnelse nyder godt af passende retlig beskyttelse, herunder, hvis det er relevant, ved at underrette de kompetente myndigheder, i overensstemmelse med artikel 51, stk. 5, artikel 52, stk. 3, og artikel 54, stk. 2.

Artikel 46

Beskyttelse af rettigheder til geografiske betegnelser i domænenavne

Registre over nationale topdomæner oprettet i Unionen sikrer, at eventuelle alternative tvistbilæggelsesprocedurer for domænenavne anerkender registrerede geografiske betegnelser som en rettighed, der kan påberåbes i disse procedurer.

Artikel 47

Ret til anvendelse

1. En registreret geografisk betegnelse kan anvendes af enhver producent af et produkt, som er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation.

2. Producenter skal sikre, at deres produkter er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation.

Artikel 48

EU-symbol, betegnelse og forkortelse

1. Det EU-symbol, der er fastsat for »beskyttede geografiske betegnelser« i henhold til delegeret forordning (EU) nr. 664/2014, finder anvendelse på geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

2. For håndværks- eller industriprodukter med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en geografisk betegnelse, kan EU-symbolet anføres på mærkningen og i reklame- eller kommunikationsmateriale. Den geografiske betegnelse skal være i samme synsfelt som EU-symbolet.

3. Forkortelsen »BGB«, der svarer til betegnelsen »beskyttet geografisk betegnelse«, kan anføres på mærkningen af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse for håndværks- og industriprodukter.

4. EU-symbolet, betegnelsen og forkortelsen kan anvendes på mærkningen af og reklame- eller kommunikationsmaterialet for fremstillede produkter, når den geografiske betegnelse henviser til en del eller komponent deraf. I så fald skal EU-symbolet, betegnelsen eller forkortelsen anbringes ved siden af betegnelse for den del eller komponent, der klart er identificeret som en del eller komponent. EU-symbolet, betegnelsen eller forkortelsen må ikke anbringes på en måde, der giver forbrugeren indtryk af, at det er betegnelsen for det fremstillede produkt som helhed snarere end betegnelsen for en del eller komponent af det produkt, der er beskyttet af den geografiske betegnelse.

5. EU-symbolet, betegnelsen eller forkortelsen, alt efter hvad der er relevant, må først anføres på mærkningen af et produkt og i givet fald i reklame eller kommunikationsmateriale for produktet efter offentliggørelsen af afgørelsen om registrering af den geografiske betegnelse i overensstemmelse med artikel 29, stk. 6, eller artikel 30, stk. 3, alt efter hvad der er relevant.

6. Følgende kan også anføres på mærkningen af et produkt og i givet fald i reklame- eller kommunikationsmateriale for produktet:

- a) afbildninger af det geografiske oprindelsesområde, som der henvises til i produktspecifikationen, og
- b) tekst, grafik eller symboler, der henviser til den medlemsstat eller den region, hvori det geografiske område er beliggende.

7. EU-symbolet, der er knyttet til en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland, der er opført i EU-registret, kan anføres på mærkningen af og i reklame- eller kommunikationsmateriale for produktet. I så fald finder stk. 2 anvendelse.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om de tekniske specifikationer for EU-symbolet og betegnelsen samt reglerne for anvendelsen heraf på de produkter, der markedsføres under en registreret geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om, hvilke sprogversioner, der skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

AFSNIT IV

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 49

Anvendelsesområde

1. Dette afsnit omhandler kontrol i forbindelse med geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

2. Kontrol omhandlet i stk. 1 omfatter følgende:

- a) verifikation af, at et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation
- b) overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet, herunder inden for elektronisk handel.

Artikel 50

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for den kontrol, der er fastsat i dette afsnit.

2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal være objektive og uvildige og handle på en gennemsigtig måde. De skal råde over kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver effektivt.

Artikel 51

Verifikation af overensstemmelse på grundlag af egenerklæring

1. For et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, og med oprindelse i Unionen verificeres overensstemmelsen med den tilhørende produktspecifikation ved hjælp af en egenerklæring. Egenerklæringen udarbejdes ved brug af standardformularen i bilag I og skal indeholde de krævede oplysninger, der er anført i nævnte bilag.
2. Inden produktet bringes i omsætning, indgiver producenter en egenerklæring til den i artikel 50, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed. Når først produktet er på markedet, indgiver producenter hvert tredje år på ny en egenerklæring for at dokumentere produktets fortsatte overensstemmelse med produktspecifikationen. Hvis produktspecifikationen ændres på en måde, der påvirker det pågældende produkt, ajourføres egenerklæringen straks.
3. Den kompetente myndighed kontrollerer som minimum, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldstændige og konsekvente. Hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldstændige og konsekvente, og den ikke har andre forbehold med hensyn til overholdelse, udsteder den kompetente myndighed et certifikat vedrørende tilladelse til at anvende den geografiske betegnelse for det pågældende produkt eller fornyer det eksisterende certifikat. I tilfælde af åbenlyse fejl eller uoverensstemmelser i egenerklæringen skal producenten have mulighed for at komplettere eller rette egenerklæringen.
4. Verifikation baseret på en egenerklæring forhindrer ikke producenter i at få produktets overensstemmelse med produktspecifikationen verificeret af produktcertificeringsorganer eller fysiske personer.
5. Med henblik på at verificere, at produktet, der er omfattet af en egenerklæring, er i overensstemmelse med produktspecifikationen, foretages der på grundlag af en risikoanalyse og, hvis de foreligger, underretninger fra interesserede producenter af produkter, der er omfattet af den geografiske betegnelse, kontrol, som kan gennemføres, før og efter produktet er bragt i omsætning, af:
 - a) den kompetente myndighed, eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer eller en eller flere fysiske personer, som har fået delegeret kontrolopgaver i overensstemmelse med artikel 55.
6. I tilfælde af manglende overensstemmelse træffer den kompetente myndighed de nødvendige foranstaltninger for at rette op på situationen.
7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 for at ændre denne forordning ved, når det er relevant, at ændre oplysningerne og kravene i forbindelse med standardformularen i bilag I.

Artikel 52

Verifikation af overensstemmelse foretaget af en kompetent myndighed eller af produktcertificeringsorganer eller fysiske personer

1. Som et alternativ til proceduren i artikel 51 kan medlemsstaterne fastsætte, at verifikationen af produktets overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation foretages ved kontrol, der gennemføres før og efter produktet er bragt i omsætning, af:
 - a) en eller flere kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1, eller

b) et eller flere produktcertificeringsorganer eller en eller flere fysiske personer, som har fået delegeret kontrolopgaver i overensstemmelse med artikel 55.

2. Hvis den kontrol, der er gennemført, inden produktet bringes i omsætning, viser, at produktet er i overensstemmelse med produktspecifikationen, udsteder den kompetente myndighed et certifikat vedrørende tilladelse til at anvende den geografiske betegnelse for det pågældende produkt.

3. Den kontrol, der gennemføres, efter at produktet er bragt i omsætning, baseres på en risikoanalyse og, hvis de foreligger, på underretninger fra interesserede producenter af produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser. Hvis en sådan kontrol viser, at produktet er i overensstemmelse med produktspecifikationen, fornyer den kompetente myndighed certifikatet vedrørende tilladelse.

4. I tilfælde af manglende overensstemmelse træffer den kompetente myndighed de nødvendige foranstaltninger for at rette op på situationen.

Artikel 53

Verifikation af overensstemmelse for produkter med oprindelse i et tredjeland

Hvad angår geografiske betegnelser med oprindelse i et tredjeland, foretages verifikationen af overensstemmelsen med den pågældende produktspecifikation, inden produktet bringes i omsætning, af:

- a) en af tredjelandet udpeget kompetent myndighed, eller
- b) et eller flere produktcertificeringsorganer.

Artikel 54

Overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet

1. De i artikel 50, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder overvåger anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet, uanset om de pågældende produkter er på lager eller i transit eller under distribution eller udbydes til salg i engros- eller detailledet, herunder inden for elektronisk handel.

2. Med henblik på de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, foretager de i artikel 50, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder kontrol på grundlag af en risikoanalyse og, hvis de foreligger, af underretninger fra interesserede producenter af produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser. Disse myndigheder tager om nødvendigt passende administrative og retslige skridt til at forhindre eller standse anvendelsen af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, der produceres, leveres eller markedsføres på deres område, og som er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser, der er fastsat i artikel 40 og 41.

Artikel 55

Delegation af kontrolopgaver

1. De kompetente myndigheder kan delegere de i artikel 51, stk. 5, artikel 52, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2, omhandlede kontrolopgaver til et eller flere produktcertificeringsorganer eller til en eller flere fysiske personer.

2. Den delegerende kompetente myndighed sikrer, at det produktcertificeringsorgan eller den fysiske person, der har fået delegeret de i stk. 1 omhandlede kontrolopgaver, har de fornødne beføjelser til at udføre disse opgaver effektivt.

3. Delegationen af kontrolopgaver skal ske skriftligt og på følgende betingelser:

a) Delegationen indeholder en præcis beskrivelse af de kontrolopgaver, som er delegeret til produktcertificeringsorganet eller den fysiske person, og på hvilke betingelser disse opgaver må varetages.

b) Hvis kontrolopgaverne delegeres til produktcertificeringsorganer, skal disse produktcertificeringsorganer:

i) råde over ekspertise, udstyr, infrastruktur og ressourcer i fornødent omfang til at kunne varetage de delegerede kontrolopgaver effektivt

ii) råde over et tilstrækkelig stort personale med passende kvalifikationer og erfaring, og

iii) handle på en gennemsigtig måde og være uvildige og uden interessekonflikter, og navnlig ikke befinde sig i en situation, der direkte eller indirekte udgør en risiko for, at deres adfærds uvildighed påvirkes for så vidt angår udførelsen af de delegerede kontrolopgaver.

c) Hvis kontrolopgaverne delegeres til fysiske personer, skal disse fysiske personer:

i) råde over ekspertise, udstyr, infrastruktur og ressourcer i fornødent omfang til effektivt at kunne varetage de kontrolopgaver, som det har fået delegeret

ii) have passende kvalifikationer og erfaring, og

iii) handle på en gennemsigtig måde og være uvildige og uden interessekonflikter for så vidt angår udførelsen af de delegerede kontrolopgaver.

d) Der skal indføres ordninger, der sikrer en effektiv koordinering mellem de delegerende kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganerne eller de fysiske personer.

Artikel 56

Forpligtelser for produktcertificeringsorganer og fysiske personer

Produktcertificeringsorganerne eller de fysiske personer, som har fået delegeret kontrolopgaver i henhold til artikel 55, skal:

a) regelmæssigt, og når de kompetente myndigheder anmoder herom, orientere de delegerende kompetente myndigheder om resultaterne af kontrollen og relaterede aktiviteter

b) omgående underrette de delegerende kompetente myndigheder, når resultaterne af kontrollen viser eller giver anledning til at tro, at der forekommer manglende overensstemmelse, medmindre andet er fastsat i specifikke ordninger mellem den delegerende kompetente myndighed og produktcertificeringsorganet eller den pågældende fysiske person, og

c) samarbejde med og yde bistand til de delegerende kompetente myndigheder og give disse myndigheder adgang til deres lokaliteter og til dokumentation vedrørende de delegerede kontrolopgaver.

Artikel 57

Forpligtelser for de delegerende kompetente myndigheder

1. Kompetente myndigheder, der har delegeret kontrolopgaver til produktcertificeringsorganer eller fysiske personer i henhold til artikel 55, trækker straks helt eller delvis delegationen tilbage, hvis:

- a) der er bevis for, at produktcertificeringsorganet eller den fysiske person ikke udfører de delegerede kontrolopgaver korrekt
 - b) produktcertificeringsorganet eller den fysiske person ikke træffer passende og rettidige foranstaltninger for at afhjælpe de konstaterede mangler, eller
 - c) produktcertificeringsorganets eller den fysiske persons uafhængighed eller uvildighed er blevet bragt i fare.
2. De delegerende kompetente myndigheder kan også trække delegationen tilbage af andre årsager end dem, der er omhandlet i stk. 1.
3. De delegerende kompetente myndigheder kan når som helst, hvis det er nødvendigt, foretage audit eller inspektioner af produktcertificeringsorganer eller fysiske personer.

Artikel 58

Offentlige oplysninger om kompetente myndigheder, produktcertificeringsorganer og fysiske personer

1. Medlemsstaterne offentliggør navn og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 50, stk. 1, og på de produktcertificeringsorganer og fysiske personer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 5, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra b), og ajourfører disse oplysninger, når der sker ændringer.
2. I forbindelse med tredjelande offentliggør kontoret, hvor de foreligger, navn og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 53, og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger, når der sker ændringer.
3. Kontoret opretter en digital portal, hvor navnene og kontaktoplysningerne på de kompetente myndigheder og på produktcertificeringsorganerne og de fysiske personer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, offentliggøres.

Artikel 59

Akkreditering af produktcertificeringsorganer

1. De produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 55, skal overholde og, afhængigt af deres aktiviteter, akkrediteres i overensstemmelse med følgende standarder:
- a) Europæisk standard EN ISO/IEC 17065 »Conformity assessment – Requirements for bodies certifying products, processes and services«, Europæisk standard EN ISO/IEC 17020 »Conformity assessment – Requirements for the operation of various types of bodies performing inspection« og Europæisk standard EN ISO/IEC 17025 »General requirements for the competence of testing and calibration laboratories«, herunder eventuelle revisioner eller ændrede udgaver af disse standarder, eller
 - b) andre egnede, internationalt anerkendte standarder.
2. Akkreditering omhandlet i denne artikels stk. 1 foretages af et akkrediteringsorgan, der er anerkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, og som er medlem af Den Europæiske Organisation for Akkreditering, eller for så vidt angår tredjelandes produktcertificeringsorganer af et anerkendt akkrediteringsorgan uden for Unionen, som er medlem af Det Internationale Akkrediteringsforum (IAF) eller International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC).

*Artikel 60***Påbud om at gribe ind over for ulovligt onlineindhold**

1. Eventuelle oplysninger vedrørende reklame for, salgsfremstød for og salg af produkter, som personer etableret i Unionen har adgang til, og som er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser fastsat i denne forordnings artikel 40 og 41, betragtes som ulovligt indhold som omhandlet i artikel 3, litra h), i forordning (EU) 2022/2065.

2. Medlemsstaternes relevante nationale retslige eller administrative myndigheder kan i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2022/2065 udstede et påbud om at gribe ind over for en eller flere specifikke forekomster af ulovligt indhold som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

*Artikel 61***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 1. december 2025 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

*Artikel 62***Gensidig bistand og samarbejde**

1. Medlemsstaterne bistår hinanden med at gennemføre kontrol og håndhævelse i forbindelse med geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning.

Administrativ bistand kan, hvis det er relevant og efter aftale mellem de berørte kompetente myndigheder, omfatte deltagelse af en medlemsstats kompetente myndigheder i kontrol på stedet, som gennemføres af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat.

2. I tilfælde af en mulig krænkelse af en geografisk betegnelse træffer en medlemsstat foranstaltninger, så retshåndhavende og retslige myndigheder lettere kan fremsende oplysninger om en sådan mulig krænkelse til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1.

3. De myndigheder, der er ansvarlige for overvågningen som omhandlet i artikel 54 i medlemsstaterne, samarbejder, alt efter hvad der er relevant, og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 med andre relevante myndigheder, afdelinger, agenturer og organer, herunder politimyndigheder, agenturer til bekæmpelse af forfalskning, toldmyndigheder, kontorer for intellektuelle ejendomsrettigheder, markeds- overvågnings- og forbrugerbeskyttelsesmyndigheder samt inspektører i detailhandelen.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger med henblik på kontrol i medfør af dette afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

AFSNIT V**ÆNDRINGER AF ANDRE RETSAKTER***Artikel 63*

Ændringer af forordning (EU) 2017/1001

I forordning (EU) 2017/1001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 151, stk. 1, indsættes følgende litra:

»ba) forvaltning og fremme af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, navnlig de opgaver, der er tillagt det i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 ^(*), og fremme af systemet for beskyttelse af disse geografiske betegnelser.

(^{*)} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).« "

2) I artikel 153, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»n) at vedtage forretningsordenen for det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 35, stk. 8, i forordning (EU) 2023/2411.«

3) Artikel 170, stk. 2, affattes således:

»2. Enhver fysisk eller juridisk person kan frivilligt gøre brug af centrets tjenester med henblik på mindelig bilæggelse af tvister baseret på nærværende forordning, forordning (EF) nr. 6/2002 eller forordning (EU) 2023/2411 efter fælles overenskomst.«

Artikel 64

Ændringer af forordning (EU) 2019/1753

I forordning (EU) 2019/1753 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. I denne forordning omfatter udtrykket »geografiske betegnelser« oprindelsesbetegnelser som omhandlet i Genèveaftalen, herunder geografiske betegnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1151/2012 og (EU) nr. 1308/2013, samt geografiske betegnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) 2019/787 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411. For så vidt angår oprindelsesbetegnelser for håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af en international registrering, skal beskyttelse i Unionen fortolkes som anført i artikel 6 og 40 i forordning (EU) 2023/2411 (²).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).« "

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. I denne forordning forstås ved »kontoret« Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, der er oprettet ved artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 (³).

(*3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).« "

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. I forbindelse med Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen og derefter med regelmæssige mellemrum indgiver Kommissionen eller kontoret i deres respektive egenskab af kompetent myndighed som omhandlet i Genèveaftalens artikel 3 og som præciseret i artikel 4, stk. 1, i afgørelse (EU) 2019/1754 ansøgninger om international registrering af geografiske betegnelser, der er beskyttet og registreret i henhold til EU-retten, og som vedrører produkter med oprindelse i Unionen, til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (»Det Internationale Bureau«) i henhold til Genèveaftalens artikel 5, stk. 1 og 2.

2. Med henblik på stk. 1 kan medlemsstaterne anmode Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret om at registrere geografiske betegnelser, der har oprindelse på en medlemsstats område, og som er registreret og beskyttet i henhold til EU-retten, i det internationale register. Sådanne anmodninger sker på baggrund af:

a) en anmodning fra en fysisk eller juridisk person som omhandlet i Genèveaftalens artikel 5, stk. 2, nr. ii), eller fra en beskyttet part som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xvii), eller

b) deres eget initiativ.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Med hensyn til anmodninger om registrering af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i det internationale register agerer kontoret i sin egenskab af kompetent myndighed som omhandlet i Genèveaftalens artikel 3 og som præciseret i artikel 4, stk. 1, i afgørelse (EU) 2019/1754 på grundlag af afgørelsen om tildeling af beskyttelse i overensstemmelse med artikel 21-37 i forordning (EU) 2023/2411.«

3) I artikel 3 tilføjes følgende stykke:

»4. Med hensyn til geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter anmoder kontoret under enhver af de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1, Det Internationale Bureau om at annullere en registrering i det internationale register af en geografisk betegnelse med oprindelse i en medlemsstat.«

4) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret offentliggør enhver international registrering, som Det Internationale Bureau har givet meddelelse om i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, og som vedrører en geografisk betegnelse, der er registreret i det internationale register, og for hvilke den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), ikke er en medlemsstat.«

5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret vurderer enhver international registrering, som Det Internationale Bureau giver meddelelse om

i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, vedrørende en geografisk betegnelse, som er registreret i det internationale register, og med hensyn til hvilke den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), ikke er en medlemsstat, for at fastslå, om den omfatter det obligatoriske indhold, der er fastlagt i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen (»de fælles gennemførelsesforskrifter«), og oplysningerne om egenskaber, omdømme eller karakteristika som fastlagt i regel 5, stk. 3, i de fælles gennemførelsesforskrifter.«

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Inden for en frist på fire måneder fra datoen for offentliggørelse af den internationale registrering i overensstemmelse med artikel 4 kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller i et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse og etableret i Unionen eller i et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart indgive en indsigelse til Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret. Indsigelsen skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.«

b) I stk. 2 udgår litra e).

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Indsigelsesgrundene i stk. 2 vurderes af Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret for så vidt angår Unionens område eller dele deraf.«

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Hvis betingelserne i artikel 5 på grundlag af den vurdering, der er foretaget i henhold til nævnte artikel, er opfyldt, og der ikke er modtaget nogen indsigelse eller kun uantagelige indsigelser, afviser Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i givet fald eventuelle uantagelige indsigelser og træffer afgørelse om at meddele beskyttelse af den geografiske betegnelse. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2. For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter afviser kontoret uantagelige indsigelser og træffer afgørelse om at meddele beskyttelse af den geografiske betegnelse.

2. Hvis betingelserne i artikel 5 på grundlag af den vurdering, der er foretaget i henhold til nævnte artikel, ikke er opfyldt, eller der er modtaget en antagelig indsigelse, jf. artikel 6, stk. 2, træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt der meddeles beskyttelse af en geografisk betegnelse registreret i det internationale register. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2. For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter træffes afgørelsen om, hvorvidt der skal meddeles beskyttelse, af kontoret eller i de i artikel 30 i forordning (EU) 2023/2411 omhandlede tilfælde af Kommissionen. Vedtages afgørelsen om at meddele beskyttelse af Kommissionen, vedtager Kommissionen afgørelsen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 15, stk. 2.«

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. I overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, meddeler Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret Det Internationale Bureau sit

afslag på at give den pågældende internationale registrering virkninger på Unionens område, inden for tolv måneder efter at den har modtaget meddelelsen om international registrering i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 6, stk. 4.

5. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse helt eller delvis trække et afslag tilbage, som tidligere er meddelt Det Internationale Bureau. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2.

Er et afslag blevet meddelt af kontoret til Det Internationale Bureau for så vidt angår beskyttelse af geografiske betegnelser, kan kontoret på eget initiativ eller efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse helt eller delvis tilbagetrække dette afslag.

Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret underretter straks Det Internationale Bureau om en sådan tilbagetrækning.«

8) I artikel 8, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter finder første afsnit tilsvarende anvendelse på kontorets afgørelser.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Ugyldiggørelse af virkningerne i Unionen af en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland og registreret i det internationale register

1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret kan på eget initiativ eller efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse helt eller delvis ugyldiggøre virkningerne af beskyttelsen i Unionen af en geografisk betegnelse under en eller flere af følgende omstændigheder:

a) Den geografiske betegnelse er ikke længere beskyttet i den kontraherende oprindelsespart.

b) Den geografiske betegnelse er ikke længere registreret i det internationale register.

c) Kravene til obligatorisk indhold fastsat i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter eller til oplysningerne om egenskaber, omdømme eller karakteristika som fastlagt i regel 5, stk. 3, i de fælles gennemførelsesforskrifter overholdes ikke længere.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 15, stk. 2, og først efter at de fysiske eller juridiske personer som omhandlet i Genèveaftalens artikel 5, stk. 2, nr. ii), eller de beskyttede parter som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xvii), har haft mulighed for at forsvare deres rettigheder.

3. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret giver straks Det Internationale Bureau meddelelse om ugyldiggørelsen af virkningerne på Unionens område af den internationale registrering af den geografiske betegnelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller c), når ugyldiggørelsen ikke mere kan påklages.«

10) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

»3. I forbindelse med en oprindelsesbetegnelse med oprindelse i en medlemsstat, der er part i Lissabonaf-talen, for et produkt, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2023/2411, men som endnu ikke er beskyttet i henhold til nævnte forordning, vælger den pågældende medlemsstat på grundlag af en anmodning fra en fysisk eller juridisk person som omhandlet i Genèveaftalens artikel 5, stk. 2, nr. ii), eller fra en beskyttet part som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xvii), eller på eget initiativ at anmode om enten:

a) registrering af den nævnte oprindelsesbetegnelse i henhold til forordning (EU) 2023/2411, eller

b) annullering af registreringen af den nævnte oprindelsesbetegnelse i det internationale register.

Den pågældende medlemsstat underretter kontoret om sit valg i henhold til dette stykkes første afsnit og indgiver den pågældende anmodning senest den 2. december 2026. Registreringsproceduren i artikel 70, stk. 4, i forordning (EU) 2023/2411 finder tilsvarende anvendelse.

I det i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde anmoder den pågældende medlemsstat om international registrering af den nævnte oprindelsesbetegnelse i henhold til Genèveaftalen, hvis denne medlemsstat har ratificeret eller tiltrådt Genèveaftalen i henhold til bemyndigelsen omhandlet i artikel 3 i afgørelse (EU) 2019/1754 senest 12 måneder efter datoen for registreringen af den geografiske betegnelse i henhold til forordning (EU) 2023/2411.

Den pågældende medlemsstat kontrollerer i koordination med kontoret sammen med Det Internationale Bureau, om der skal foretages eventuelle ændringer i henhold til regel 7, stk. 4, i de fælles gennemførelsesforskrifter med henblik på registrering i henhold til Genèveaftalen. Kontoret bemyndiger den pågældende medlemsstat til at sørge for de nødvendige ændringer og til at give Det Internationale Bureau meddelelse.

Hvis registreringen i henhold til forordning (EU) 2023/2411 afslås, og administrativ rekurs og judicielle retsmidler knyttet hertil er udtømt, eller hvis anmodningen om registrering i henhold til Genèveaftalen ikke er foretaget i henhold til dette stykkes tredje afsnit, anmoder den pågældende medlemsstat straks om annullering af registreringen af den pågældende oprindelsesbetegnelse i det internationale register.«

11) I artikel 15, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»e) for håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2023/2411, af Komitéen for Geografiske Betegnelser for Håndværks- og Industriprodukter, der er nedsat ved nævnte forordnings artikel 68.«

AFSNIT VI

GEBYRER

Artikel 65

Gebyrer

1. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne ved den nationale fase af procedurerne fastsat i denne forordning, navnlig omkostningerne afholdt i forbindelse med behandling af ansøgninger, indsigelser, anmodninger om ændring af produktspecifikationen, annulleringsanmodninger og klager.

2. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer eller pålægge afgifter til dækning af omkostningerne ved kontrol, der foretages i henhold til denne forordnings afsnit IV.

3. Kontoret opkræver et gebyr i forbindelse med:

a) proceduren for direkte registrering som omhandlet i artikel 20

b) proceduren vedrørende geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande omhandlet i artikel 21, litra c), og

c) klager til appelkamrene som omhandlet i artikel 33.

4. Kontoret kan opkræve et gebyr i forbindelse med anmodninger om ændring af produktspecifikationen og i forbindelse med anmodninger om annullering, hvis den geografiske betegnelse er registreret i henhold til en af de procedurer, der er omhandlet i stk. 3, litra a) eller b).

5. Gebyrer, der opkræves i henhold til denne forordning, skal være rimelige, forholdsmæssige og tage hensyn til situationen for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med henblik på at fremme producenternes konkurrenceevne. Disse gebyrer må ikke overstige omkostningerne ved udførelsen af opgaverne i henhold til denne forordning.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte størrelsen af de gebyrer, som kontoret skal opkræve, og de måder, hvorpå de skal betales, eller, hvis der er tale om et klagegebyr ved appelkamrene, tilbagebetales. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68, stk. 2.

AFSNIT VII

SUPPLERENDE BESTEMMELSER

Artikel 66

Proceduresprog

1. Alle dokumenter og oplysninger, der sendes til kontoret i forbindelse med procedurene i henhold til denne forordning, skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

2. For så vidt angår de opgaver, der tillægges kontoret i henhold til denne forordning, er kontorets sprog alle Unionens officielle sprog i overensstemmelse med forordning nr. 1 ⁽²⁶⁾.

Artikel 67

IT-system

1. Kontoret opretter og vedligeholder det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret, det i artikel 37 omhandlede EU-register og den i artikel 58, stk. 3, omhandlede digitale portal.

2. Det digitale system for elektronisk indgivelse af ansøgninger til kontoret skal være tilgængeligt på alle Unionens officielle sprog. Det skal være lettilgængeligt for offentligheden i et maskinlæsbart og almindeligt anvendt format, og det skal anvendes til indgivelse af ansøgninger til kontoret i henhold til artikel 21. Desuden skal det digitale system have kapacitet til at blive anvendt af medlemsstaterne i den nationale fase af registreringsproceduren.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Geografiske Betegnelser for Håndværks- og Industriprodukter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 69

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 20, 22, 33 og 51, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. december 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, 20, 22, 33 og 51 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 20, 22, 33 eller 51 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSNIT VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 70

Eksisterende betegnelser og midlertidig beskyttelse

1. Senest den 2. december 2026 ophører den specifikke nationale beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med at eksistere, og ikkefærdigbehandlede ansøgninger anses for ikke at være indgivet, medmindre der er foretaget en anmodning i henhold til stk. 2.
2. Senest den 2. december 2026 meddeler de interesserede medlemsstater Kommissionen og kontoret, hvilke af deres retligt beskyttede betegnelser, eller i de medlemsstater, hvor der ikke findes et beskyttel-

sessystem, hvilke af deres hævdevundne betegnelser, de ønsker at registrere og beskytte i henhold til denne forordning.

3. National beskyttelse kan på grundlag af en anmodning i henhold til stk. 2 forlænges af den pågældende medlemsstat, indtil registreringsproceduren i henhold til stk. 4 er afsluttet, og afgørelsen er blevet endelig. Hvis der ydes EU-beskyttelse, anses den dag, hvor den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 har underrettet Kommissionen og kontoret, for at være den første dag for beskyttelse i henhold til denne forordning.

4. De betegnelser, som Kommissionen i henhold til denne artikels stk. 2 er blevet underrettet om, og som overholder artikel 3, 6, 9 og 10, registreres af kontoret eller i de i artikel 30 omhandlede tilfælde af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 22-30. Artikel 25, 26 og 27 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.

Artikel 71

Medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen senest den 2. december 2029 og derefter hvert femte år om:

a) strategien for og resultaterne af al kontrol, der er gennemført for at verificere overholdelsen af kravene vedrørende det system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, der oprettes ved denne forordning, jf. afsnit IV

b) verifikation af overensstemmelse på grundlag af egenerklæring, jf. artikel 51

c) verifikation af overensstemmelse foretaget af en kompetent myndighed eller et produktcertificeringsorgan eller en fysisk person, jf. artikel 52

d) overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på markedet, jf. artikel 54

e) fortsat overensstemmelse, jf. artikel 45, stk. 2, og

f) ulovligt indhold på onlinegrænseflader, jf. artikel 60.

2. De berørte medlemsstater giver senest den 30. november 2024 Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 19, med henblik på at fravige standardregistreringsproceduren. På grundlag af de modtagne oplysninger vedtager Kommissionen en afgørelse om den pågældende medlemsstats anmodning om at fravige standardregistreringsproceduren og om ikke at udpege en national myndighed til at behandle ansøgninger, anmodninger om ændring af produktspecifikationen og anmodninger om annullering som krævet i artikel 12, stk. 1.

Artikel 72

Revision

1. Senest den 2. december 2030 og derefter hvert femte år udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordning ledsaget af et lovgivningsforslag til revision heraf, hvis det er relevant. Denne rapport vurderer navnlig, i hvilket omfang værdien af håndværks- og industriprodukterne, der er omfattet af en geografisk betegnelse, skabes inden for det afgrænsede geografiske område eller andetsteds.

2. Senest den 2. juni 2026 foretager Kommissionen en evaluering af muligheden for at oprette et informations- og varslingsystem mod misbrug af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i domænenavnssystemet og forelægger en rapport med sine vigtigste resultater for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant.

Artikel 73

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. december 2025. Artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 35, stk. 1, artikel 37, stk. 7, artikel 67, 68 og 69 og artikel 71, stk. 2, finder dog anvendelse fra den 16. november 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 18. oktober 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. M. ALBARES BUENO

Formand

⁽¹⁾ EUT C 486 af 21.12.2022, s. 129.

⁽²⁾ EUT C 498 af 30.12.2022, s. 57.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2023.

⁽⁴⁾ EUT L 271 af 24.10.2019, s. 15.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 af 7. oktober 2019 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 12).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

(⁸) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

(⁹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

(¹⁰) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(¹¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

(¹²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

(¹³) Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguayrundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

(¹⁴) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17).

(¹⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

(¹⁶) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

(¹⁷) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

(¹⁸) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 af 19. april 2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (EUT L 129 af 16.5.2012, s. 1).

(¹⁹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

(²⁰) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753 af 23. oktober 2019 om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 1).

(²¹) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(²²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(²³) EUT C 258 af 5.7.2022, s. 5.

(²⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informations-procedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

(²⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

(²⁶) Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

BILAG I

STANDARDFORMULAR TIL EGENERKLÆRING OMHANDLET I ARTIKEL 51

Egenerklæring omhandlet i artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 (¹)

1. Producentens navn og adresse: ...

[Angiv navn og adresse på den erhvervsdrivende (selskab eller individuel producent) samt i givet fald navn og adresse på selskabets eller producentens bemyndigede repræsentant, som undertegner egenerklæringen på selskabets eller producentens vegne]

2. Producentsammenslutning: ...

[Angiv i givet fald navn og adresse på den producentsammenslutning, som producenten er medlem af]

3. Produktets betegnelse og type ...

[Angiv betegnelsen med alle de egenskaber, hvorunder det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, markedsføres eller påtænkes markedsført, og den varetype, som produktet tilhører]

4. Produktets status: ...

[Angiv, om produktet allerede findes på markedet]

5. Produktionssteder: ...

[Indsæt alle produktionssteder med deres adresse og kontaktoplysninger og aktiviteter (produktionstrin i henhold til produktspecifikationen), som udføres der]

6. Betegnelse, nummer og registreringsdato for den geografiske betegnelse: ...

[Dette krav kan opfyldes, ved at den tilsvarende elektroniske udskrift fra registret vedlægges egenerklæringen]

7. Enhedsdokument: ...

[Angiv oplysningerne fra enhedsdokumentet: betegnelsen for og beskrivelsen af produktet, herunder, hvis det er relevant, oplysninger om emballering og mærkning, herunder en eventuel anvendelse af EU-symbolet for beskyttede geografiske betegnelser, og en kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning]

8. Beskrivelse af de foranstaltninger, som producenten har truffet for at sikre, at produktet er i overensstemmelse med produktspecifikationen: ...

[Angiv alle foranstaltninger (kontrol og verifikation), der er truffet af producenten selv, producentsammenslutningen eller en tredjepart siden indgivelsen af den sidste egenerklæring, sammen med en kort beskrivelse af hver foranstaltning i tabellen nedenfor]

Kontrol- sted ⁽²⁾	Reference- værdi ⁽³⁾ (Test)	Egenkontrol, in- tern kontrol eller ekstern kontrol ⁽⁴⁾	Hyppig- hed ⁽⁵⁾	Person, der er ansvarlig for kontrollen	Kontrol- metode	Reference- dokument

9. Yderligere oplysninger: ...

[Angiv eventuelle yderligere oplysninger, der anses for relevante for vurderingen af, om produktet er i overensstemmelse med produktspecifikationen, f.eks. prøver af etiketten, hvis der er regler for mærkning i produktspecifikationen]

10. Erklæring om overensstemmelse med kravene i produktspecifikationen:

Jeg erklærer hermed, at ovennævnte produkt, herunder dets karakteristika og komponenter, er i overensstemmelse med den relevante produktspecifikation. Alle nødvendige kontrolforanstaltninger med henblik på korrekt konstatering af overensstemmelse er foretaget.

Jeg er klar over, at der kan pålægges sanktioner i tilfælde af afgivelse af en urigtig erklæring.

Underskrevet for og på vegne af:

(sted og dato):

(navn, stilling) (underskrift):

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

⁽²⁾ Kontrolsted: et eller flere kontrolpunktstrin i den produktionsproces, hvor kontrolforanstaltningen anvendes.

⁽³⁾ Eventuel målreferenceværdi, der skal nås på kontrolstedet.

⁽⁴⁾ Egenkontrol: kontrol foretaget af producenten selv, intern kontrol: kontrol foretaget af producentsammenslutningen, ekstern kontrol: kontrol foretaget af et produktcertificeringsorgan eller en fysisk person.

⁽⁵⁾ Hyppighed: det tidsinterval, hvormed kontrollen foretages.

BILAG II

STANDARDFORMULAR TIL ENHEDSDOKUMENTER OMHANDLET I ARTIKEL 10

Enhedsdokument omhandlet i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 ⁽¹⁾

[Indsæt betegnelse som i punkt 1] »...«

EU-nummer: [kun til anvendelse i EU]

1. Betegnelse(r) [for den foreslåede geografiske betegnelse] ...

[Indsæt den betegnelse, der skal beskyttes som geografisk betegnelse, eller den registrerede betegnelse, hvis der anmodes om ændring af produktspecifikationen.]

2. Medlemsstat eller tredjeland ...

3. Beskrivelse af produktet

3.1. Produkttype ...

3.2. Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1 ...

[Identificer produktet ved hjælp af definitioner og normer, der generelt anvendes i forbindelse med det pågældende produkt. I beskrivelsen af produktet fokuseres der på dets egenart ved hjælp af måleenheder og fælles eller tekniske sammenligningsgrundlag, uden at der medtages tekniske specifikationer, som gælder for alle produkter af denne type, eller obligatoriske juridiske krav, der gælder for alle produkter af denne type.]

3.3. Specifikke produktionstrin, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område ...

[Eventuelle begrænsninger eller undtagelser begrundes.]

3.4. Særlige regler for emballering af produktet med betegnelsen i punkt 1 ...

[Eventuelle begrænsninger begrundes i givet fald specifikt i forhold til det pågældende produkt.]

3.5. Særlige regler for mærkning af produktet med betegnelsen i punkt 1 ...

[Eventuelle begrænsninger begrundes i givet fald.]

4. Kortfattet angivelse af det geografiske områdes afgrænsning ...

[Indsæt et kort over det geografiske område, hvis det er relevant.]

5. Tilknytning til det geografiske område

[Angiv sammenhængen mellem det geografiske område og produktets specifikke egenskaber, omdømme eller andre karakteristika.

Med henblik herpå angives de faktorer, som sammenhængen er baseret på, herunder, hvis det er relevant, de dele af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrundes tilknytningen.]

Henvielse til offentliggørelsen af produktspecifikationen (tilføjes af den kompetente myndighed eller kontoret, når den foreligger)

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

BILAG III

STANDARDFORMULAR TIL BEGRUNDET INDSIGELSE OMHANDLET I ARTIKEL 26

Begrundet indsigelse omhandlet i artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 (¹)

1. Produktets betegnelse: ...

[som opført i EU-registret]

2. Nummer: ...

[som opført i EU-registret]

Dato for offentliggørelse af enhedsdokumentet og henvisning til den elektroniske offentliggørelse af produktspecifikationen i EU-registret fastsat i artikel 23, stk. 7, i forordning (EU) 2023/2411: ...

3. Kontaktoplysninger

Kontaktperson:	Titel: ...	Navn: ...
----------------	------------	-----------

Fysisk eller juridisk person/organisation/kompetent myndighed: ...

Adresse: ...

Telefonnummer: ...

E-mailadresse: ...

4. Grundene til indsigelsen:

Manglende opfyldelse af de specifikke beskyttelseskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2411.

Den foreslåede geografiske betegnelse vil være i strid med:

— artikel 42 i forordning (EU) 2023/2411

— artikel 43 i forordning (EU) 2023/2411, eller

— artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2023/2411.

Den foreslåede geografiske betegnelse vil skade en eksisterende identisk eller lignende betegnelse, der anvendes erhvervsmæssigt, eller et eksisterende varemærke eller eksisterende produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden datoen for den i artikel 22, stk. 7, i forordning (EU) 2023/2411 fastsatte offentliggørelse af ansøgningen.

5. Nærmere oplysninger til støtte for indsigelsen

[Giv behørigt begrundede årsager til og en begrundelse for indsigelsen, herunder en nærmere redegørelse for den indsigende parts legitime interesse, medmindre indsigelsen indgives af en national myndighed, i hvilket tilfælde der ikke er behov for en erklæring om legitim interesse.]

(sted og dato):

(navn, stilling) (underskrift):

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).